

1928
complet

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE-A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7—BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI, A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice - Președinți:

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, PETRE BALACIU, Marchizul de BELLOY, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, Dr. I. BEJAN, Principele JEAN CALIMACHI, GEORGE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General I. GÂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MĂNTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând intereselor tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

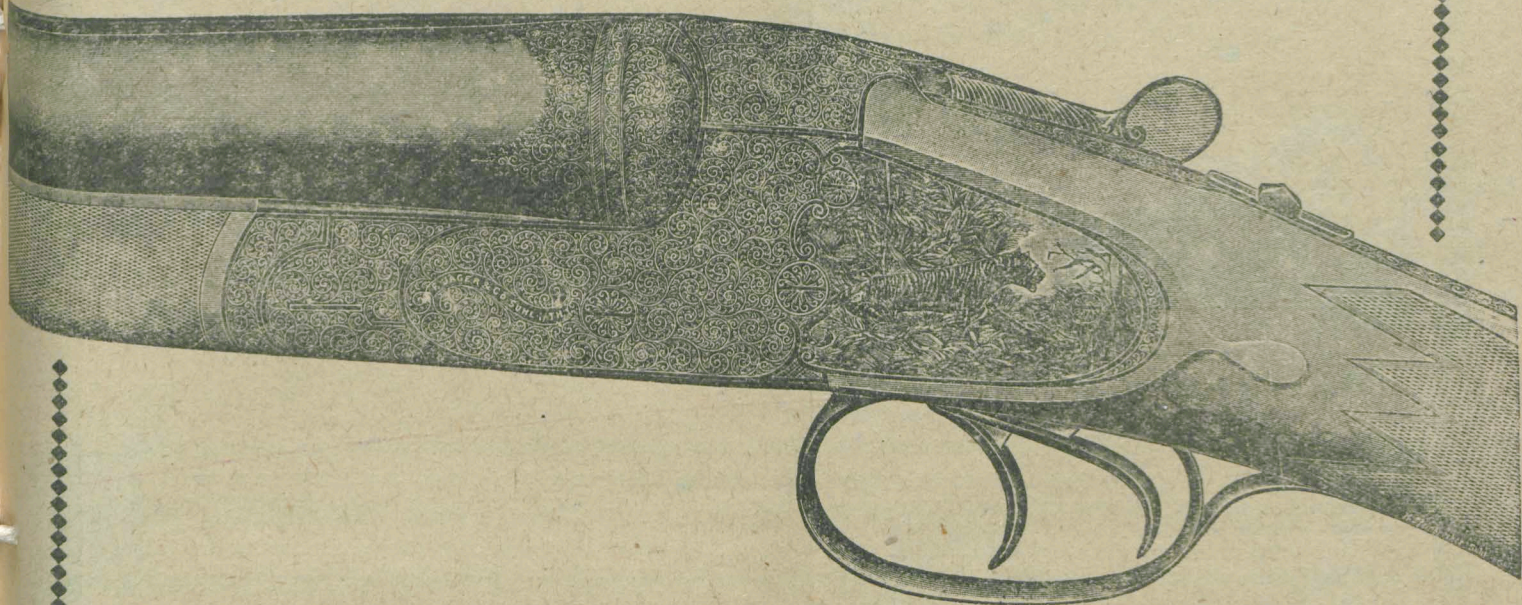
Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de birou la Uniune: În toate zilele de lucru dela 9—1 și 3—7

SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI

A R M E L E F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicatelor „exceptional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

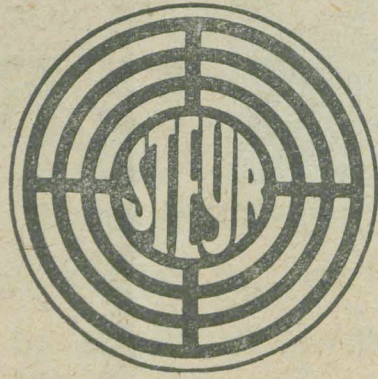
S P E C I A L I T Ă Ţ I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă. înainte de a vizita expoziția Uniunei

3 ARME

3 ARME

care nu trebuie să lipsească

din echipamentul dv. sunt:

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5 — 8,2 — 9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VÂNĂTOARE HAMMERLESS

cu țevi de schimb cal. 12 și 16

PISTOLUL AUTOMAT „STEYR” CU ȚEAVĂ BASCULANTĂ

cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECISIE

ATÂT CA TIR, CÂT ȘI EXECUȚIE

Steyr-Werke A. G.

Wien I., Teinfaltstrasse 7.

Representată prin «Uniunea Generală a Vânătorilor din România»,—Catalog ilustrat contra marca postală necesară.

Carabinele de vânatoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer”, aparțin categoriei de arme de vânatoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului mobil.

Magazinul este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect elegant.

Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul la care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude ori-ce strângere al cartușelor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte maniabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție «Mannlicher-Schönauer», se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm. Toate calibrele se disting prin calități ballistice remarcabile.

Nouile arme hammerless „Steyr” în calibrele, 12 și 16, posedă avantaje extraordinare, față de toate armele hammerless existente.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite, styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.

2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praf nici murdărie în interiorul ei.

3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.

4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.

5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte, arma cal. 12 într'una cal. 16.

6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după plăcul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.

7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

PISTOLUL «STEYR»

este singurul pistol ca țevă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. Siguranță absolută. Prin bascularea țevii ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre un cartuș în țevă. Siguranța nu fixează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci cocoșul armei.

2. Maniabilitatea. Prin bascularea țevii putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții, și anume:

a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;

b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradație;

c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca ori-ce pistol automat.

3. Curățirea ușoară. Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.

4. Toate piesele sunt intersanjabile. Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.

Pistolul «Steyr» mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă—Greutatea mică—Precisia tirului—Rezistența incomparabilă—execuția fină.

NU CUMPĂRAȚI NICI O ARMĂ ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

WILHELM SCHERG & Co.

FABRICILE DE POSTAV, ȚESĂTURI DE MODĂ ȘI TRICOTAGE DIN BRAȘOV

PRODUSE DE PRIMA CALITATE IN

STOFE DE MODĂ

PENTRU BĂRBAȚI ȘI DAME

POSTAVURI DE UNIFORME

OFITERI ȘI SPORTURI

POSTAVURI FINE ȘI DE COMERT
CUVERTURI ȘI PĂTURI

FONDAT IN ANUL 1823

B R A Ș O V

TELEFON No. 14, 706

Fabrica: STRADA FABRICEI No. 2 * Magazia: PIAȚA LIBERTĂȚII

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

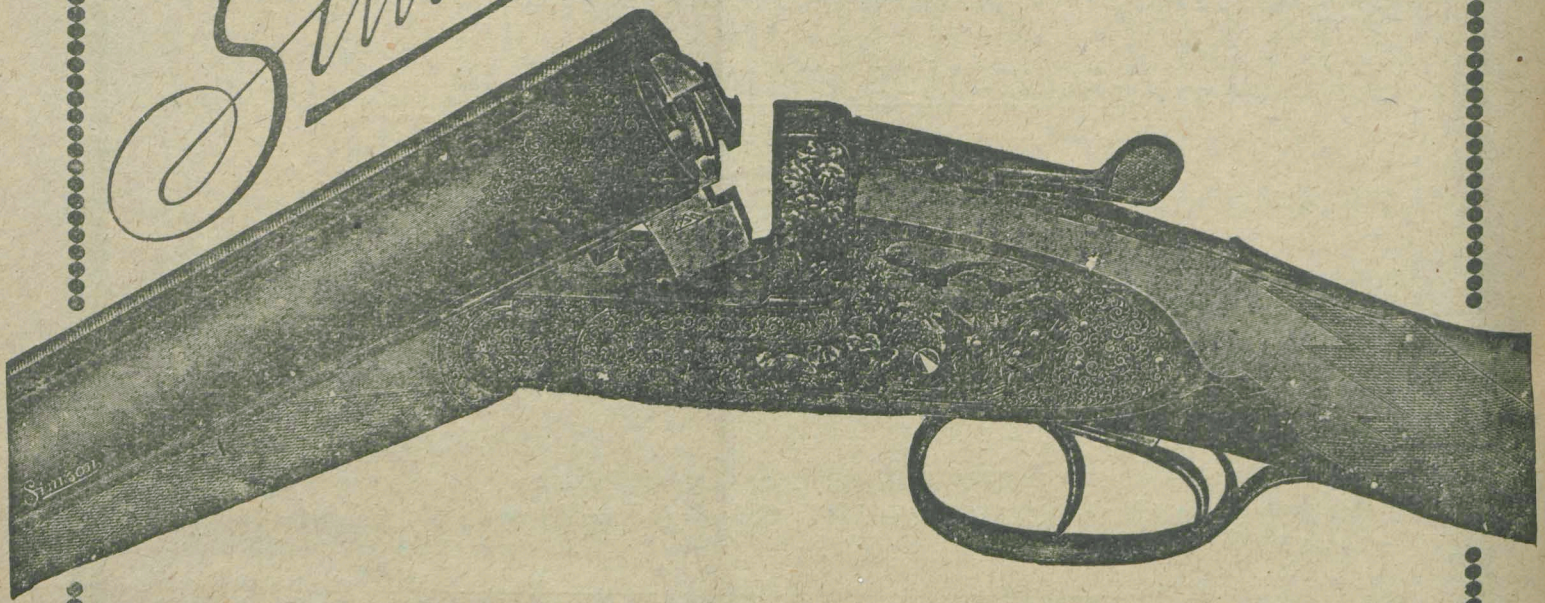
B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»
AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

Simson

ARMELE SALE CU ALICE, DRILLINGURI,
ARME PENTRU TIR DE PORUMBEI,
ARME CU DOUĂ ȚEVI, SISTEM BOCK,

Sunt fabricate renumite,
de cea mai mare precizie
și cu un tir neîntrecut.

Armele pentru tir de porumbel „SIMSON” sunt purtate de către mulți trăgători internaționali de profesie renumiți, și succese de primul rang se obțin mereu cu ele.

Carabina de precizie „SIMSON”

Armă de calibrul mic cal. 6 și 9 mm., care se poate furniza cu țevi ghintuite, în zece modele diferite. Tir precis până la 100 m., și de aceea foarte potrivită ca armă de exercițiu, pentru împușcarea răpitoarelor mici, cu blană, pentru împușcarea de ciori, de păsări acvatice, etc.

Revolverul automat „SIMSON”

CALIBRU 6.35

Formă plată, având cel mai mic număr imaginabil de piese componente, care se pot demonta ușor, fără instrumente speciale. Precizie balistică mare, funcționare absolut sigură.

Fabricile de arme **SIMSON & Co. Suhl** (Germania)

Armele „SIMSON” se procură prin „UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA”

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

PAZA TERENELOR DE VÂNAT

de Dragoș Navrea, profesor, Brașov

OCHESTIUNE pe cât de importantă pe atât de dificilă în aplicarea practică a ei. Ne-am ocupat adeseori de problema pazei terenelor de vânat și, revista noastră duce o vie campanie în contra așa zișilor «paznici de vânatoare, cari în realitate nu sunt decât niște braconieri», precum îmi scria mai dăunăzi d-l C. A. V. Popescu într'o scrisoare, în care se sesiză de chestiunea de mai sus.

Am arătat în repetate rânduri, cât de puțină atenție se dă problemei pazei terenelor și vânatului nostru. Căutând să fim corecți numai în ce privește exercitarea vânătorei, vânând numai cum și când ne permite legea sau regulamentul societăților de vânatoare, însemnează, că nu am făcut aproape nimic în favoarea situației vânatului, câtă vreme paralel cu aceasta nu căutăm să punem la loc, ce am vânat, prin o ocrotire și îmmulțire rațională, asigurată de o severă pază a vânatului.

După lege, paza terenelor de vânat cade în sarcina păzitorilor privați (profesioniști). Conform contractelor

tip, acești paznici trebuie întrebuințați de arendașii terenelor de vânat. Până aci toate sunt bune. Ne întrebăm însă, cum se achită societățile arendașe de această obligațiune a lor? Răspunsul nici de rândul acesta nu este satisfăcător. Mi s'a dat ocazia să cunosc toate mijloacele, la cari recurg arendașii, numai pentru ca să satisfacă punctul 8 din contractul tip. Astfel mulți văd destoinicia unui paznic bun de vânat în astfel de persoane, cari, lipsite de altă ocupațiune mai bună, cunosc la perfecție mijloacele de distrugere a vânatului, cunosc obiceiurile vânatului, trecătorilor lui, sunt buni trăgaci, impușcă vânat de tot soiul, dar sunt lipsiți de orice cunoștințe de ocrotire, precum și de bunul simț față de plâpândeale vieții ale naturii. Un asemenea pseudo-paznic n'are altă chemare, decât să caute a da ocazie vânătorilor, de a impușcă un vânat, atât cât mai poate fi vorba de existența lui. Acești paznici se recrutează de obicei dintre țărani locuitori din partea locului, cari se îmbulzesc în asemenea posturi numai de dragul de a ajunge în posesia unei arme, cu care să distrugă, nu însă să ocrotească, mulțumindu-se cu o leafă cât de mică, deși arendașul ar putea vedea, că acel pseudo-paznic trebuie să se căpătuiască

cu ceva și din vânat, pentru ca leafa minimală să-i fie sporită astfel, ca să-i asigure cel puțin minimul de existență.

O altă manoperă a societăților de vânat este înscrierea ca paznic a unui membru de al lor din cutare comună, care este «însărcinat» cu paza vânatului — pe hârtie, primind în schimb în mod gratuit o carte de membru. Aceasta, ca să figureze cu numele pe lista paznicilor, pentru a arăta, că societatea și-a făcut datoria.

Soluția chestiunii prin angajarea agenților silvici de asemenea nu este nimerită, aceștia având altă chemare și fiind ocupați cu paza pădurii, nu pot vedea și de vânat.

Trecând la cazul în specie, în județul Brașov, unde mi-e dat să cunosc situația exactă, în linii generale aceasta eră starea pazei terenelor înainte cu 4—5 ani, deși din cele 14 societăți de vânătoare, cari funcționează actualmente în acest județ. bătrâna Societate a Vânătorilor din Brașov și apoi Societatea Vânătorilor pentru vânatul nobil din Brașov, încă din momentul aplicării legii vânatului aveau păzitori profesioniști, de cari în țară pe atunci nu se găseau și cari au fost aduși din străinătate și întreținuți cu cheltueli enorme. Incetul cu incetul și celelalte societăți au căutat să se achite în mod loial de obligațiunea angajării paznicilor profesioniști. Azi pe lângă brigadierii de vânătoare ieșiți din școala din Sighetul Marmăției, în cuprinsul județului Brașov sunt presărați numeroși paznici profesioniști aduși cu deosebire din părțile muntoase ale Ardealului, dar mai ales din Bucovina, despre care am putut constata, că corespund perfect chemării lor, fiind profesioniști din tată'n fiu. Alături de acești paznici rutinați, stau umăr la umăr brigadierii de vânătoare absolvenți ai școlii din Sighet, cărora, deși posed cunoștințe bogate și frumoase, câștigate în școală, le lipsește încă experiența. În doi trei ani însă, cu ajutorul lor se va forma un frumos corp de păzitori de vânat profesioniști.

Direcțiunea Generală a Vânătoarei a luat din timp măsurile pentru angajarea paznicilor profesioniști, rezultatele însă nu sunt perfecte, pe de o parte din lipsa păzitorilor cu practică mai îndelungată, cari nu se găsesc tocmai cu ușurință, pe de altă parte din cauză, că societățile de vânat — mai ales cele tinere — încă nu dispun de fondurile necesare. Va ajunge însă momentul, când sub urmările rezilierii contractelor, se va impune angajarea profesioniștilor, fără considerare la doleanțele «bugetare», căci cel ce va vrea să vâneze, va trebui să aducă și sacrificiile necesare ocrotirii și înmulțirii vânatului. În acest județ majoritatea societăților de vânat au înțeles situațiunea ce se impune și, mulțumită angajării profesioniștilor pricepuți și energici, starea vânatului este înfloritoare.

Legea vânatului mai prevede numirea păzitorilor de vânat, publici. Menirea lor precum s'a preconizat, este de a da concurs organelor chemate de a duce la îndeplinire dispozițiunile legii. Față de această chemare a paznicilor publici, în regiunea 10 Brașov se pot constata rezul-

tate puțin îmbucurătoare, deoarece recrutarea lor s'a făcut pe bază de tot greșită. Propunerile de numire a paznicilor și-a rezervat-o la timpul său inspectorul regional și sub conducerea nesămuită a fostului inspector regional s'au propus spre numire paznici de vânat, cari nu fac decât rușine unui corp select, cum trebuie să fie cel al paznicilor publici. O listă exactă a acestora nici nu există în arhiva regiunii și în asemenea împrejurări nu se poate face nici un control asupra activității dezvoltate de ei. Privind prin prisma opusă intereselor generale, s'au propus de acesta, fără nici un rost de utilitate publică, și s'au numit, fără cunoștință de cauză, oameni lipsiți de inteligența de a-și scrie măcar numele corect, necum de a mai fi în stare să facă vreun raport lunar asupra stării vânatului, să constate vreun delict și să urmărească pe delicvenți. Principalul a fost ca omul de încredere să aibă cartea de recunoaștere, care să-i asigure portul armei și la nevoie să stea la dispoziția protectorului, pentru aranjarea vânătorilor, principalul motiv pentru care a fost numit paznic.

Astfel s'a procedat în regiunea 10 față de unii, în mâinile cărora s'a lăsat îndeplinirea legii, fapt care nu provoacă decât desgust pentru paznicii publici conștienți, iar azi ne găsim cu o sumedenie de paznici publici, cari nici nu știu, care e rostul lor.

Dar nu vreau să jignesc pe acei câțiva paznici publici, cari conștienți de chemarea, ce o au, sunt la locul lor și stau la dispoziția direcțiunii generale pentru constatarea delictelor de vânat și pentru reprezentarea aceleia în cazurile de braconaj, în fața judecătoriilor rurale, misiune destul de ingrată, pentru că nu oricine este aplicat să se «strice» cu oamenii din sat. Din fericire, se mai găsesc și paznici publici, cari știu să se achite de datorințele lor în marginile posibilității, durere însă, că sunt prea puțini la număr.

Atâta timp, cât ne lipsește o jandarmerie a vânatului, chestiunea angajării păzitorului de vânat trebuie considerată ca una din cele mai serioase dintre mijloacele de întreținere a vânatului nostru, păzitorii fiind singurii chemați a curăți răul din terenurile noastre. Inlocuirea pseudo-paznicilor ca Mișa Furicel, Nuțu Taegât și Filimon Lățaru, cu paznici profesioniști, trebuie să se facă înainte de a bate ceasul din urmă și aci revine rolul Direcțiunii Generale a Vânătoarei, care trebuie în mod imperativ să fixeze termen hotărât, în care să se facă înlocuirea paznicilor de pe hârtie, fără considerare la situația «bugetară» a arendașului. Celor, cari nu se vor conforma, să li se rezilieze contractele! Altfel, dispozițiunile atât de frumoase ale legii vânatului rămân literă moartă și, restricțiunile ce se iau în privința exercitării vânătoarei, în scopul ocrotirii vânatului, nu vor fi respectate, decât de vânătorii cinstiți și deși aceștia trebuie să renunțe la multe din plăcerile lor vânătoarești, speranțele de a vedea înmulțindu-se vânatul, nu se vor îndeplini — nu, atâta timp, cât terenurile de vânat nu vor fi păzite și controlate de toți așa precum trebuie.

REFERINȚE VÂNĂTOREȘTI ÎN BUDDHA¹⁾ - CIARITA LUI AJVAGOȘA

de C. A. V. Popescu

PREA POATE, că este idee bizară, de a căuta referințe vânătorești într-o lucrare pur religioasă, în descrierea vieții a blândului prinț Bodhisattva (Buddha), fiul regelui Juddhodana și a reginei Maia, cari domneau într-o mică țărișoară din India, cu mai mult de 6 secole, înaintea nașterii lui Christos. Inșă vedem, că și în cărțile noastre

religioase se găsesc referințe vânătorești destule, cum este spre exemplu istoria regelui Nimrod, din «Vechiul Testament».

Poetul-filozof *Ajvagoșa* și-a scris lucrarea «Buddhaciarita-kavya» în versuri, istorisind viața și faptele prințului Bodhisattva (Buddha însemnă mântuitor), începând cu nașterea — tot prin parthenogenesă — a prințului, până la trecerea lui în «Nirvana» ce în acest caz nu înseamnă numai moartea în sensul cum o cunoaștem noi, ci este chiar mântuirea, sfârșitul gândirii și a simțului de a fi, stare, care este echivalentă cu fericirea, unindu-te cu nimicul din care toate sau făcut (Juniea).

Învățăturile prințului atheist, care nu cunoștea zei, nici rugăciuni, sau orice serviciu religios, predicând numai iubire, bunătate, modestie, milă, filantropie, paciență, castitate, iubirea deapropelui, apărarea celor persecutați, blândețe, *mai ales față de animale* și excluderea urei, a răsunării, etc., ne interesează pe noi — ca vânători — poate mai puțin, deși adepții lui îi sunt încă și astăzi atât de credincioși, întrucât spuneau d-rului Haug, cunoscutului profesor al limbei sanscrite dela «colleg»-ul englez din Puma (Provincia Bombay), displăcându-le fanatismul desvoltat de misionarii creștini²⁾: «Acest fanatism este o dovadă eclatantă a slăbiciunii de minte și a stupidității. Un om înțelept nu persecută pe nimeni, pentru convingerea sa religioasă». — iar mai de parte spuneau — «Voi depindeți de Dumnezeu vostru — noi însă ne încredem numai în înșine. Creștinismul izvorăște din învățăturile unui popor semit, care este fără îndoială o rasă omenească inferioară nouă, neavând nici o idee filozofică, afară de acele

împrumutate: nici când noi nu am putea fi adepții unei asemenea religii».

Nu vreau să tratez mai detaliat despre învățăturile lui Buddha, ci trec la acele referințe vânătorești, pe cari le-am găsit în cartea lui Ajvagoșa și cari, deși laconice, ne dau posibilitatea a ne forma oarecari idei, despre modul de vânătoare a oamenilor, ce au trăit în acele timpuri.

În versurile 481—488 al capitolului 6 al cărții sale, autorul ne istorisește de prințul care a ajuns în acel codru, în care vroia să-și înceapă viața de eremit, dar îl incomodează hainele lui luxoase, în cari a plecat din palatul părinților săi. În acest timp, apare un vânător într-o haină de «coloarea pământului», pe care zărindu-l, prințul îl roagă să-și schimbe cu el îmbrăcămintea, iar vânătorul răspunde: «Deși mă despart cu greu de această haină care mă apără de ochiul vânatului, ca să mă pot apropia până la distanța, dela care pot trage¹⁾, văzând, că vă place așa de mult, o dau pentru haina d-voastră».

Așadar vedem, că și vânătorul primitiv, înarmat numai cu arcul și săgeata, vână la picior (Pürsch) ca și noi astăzi, iar nu numai cu câini gonitori, cum o susțin alți autori vechi, tratând despre felurile de vânătoare a vânatului mare, deoarece vânatul mic se prindea cu plasa, sau cu ajutorul șoimilor (Herodot).

Că cerbii se vânau în timpul boncănitului și pe vremurile lui Ajvagoșa, dovedesc versurile 872—874 al capitolului 11, în care zice:

«...Toate acestea sunt rezultatul goanei după plăceri. Acestea îl înjosesc pe bărbat, biciuind și gonindu-l cu ghimpile grijei. Desfrâul nimicește pe om, îi răpește speranțele, diminuându-i trupul și sufletul în nopți lungi. Desfrâul duce la suferințe, tot așa, cum cerbul trebuie să moară, dorind a-și încercă puterea vocii sale, cum pasărea este ademenită prin gelozie a intră în mreajă, și peștele, care se înșală prin momeala pusă pe undiță».

De altfel popoarele primitive de azi, vânează ca și strămoșii lor de acum chiar mai multe mii de ani. Rasele mai puțin inteligente, cum ar fi negrii din Africa, vânează mai mult prin zănd vânatul în gropi, săpate pe trecătoarele ce duc în spre apă, sau înconjurând mai mulți vânători un animal, îlucid cu sulii și săgeți, dând de multe ori lupte crâncene.

Alții, mai inteligenți, cum ar fi — unde mai sunt — pieile roșii din America, cari vânează și singuri, (șoimul vânează singur, numai ciorile se adună'n stol!) sunt măestri în a se apropia de vânat și făcând niște tuburi simple din coajă de mesteacăn, imită la perfecție glasul cerbului (Wapiti), ademenindu-l în timpul goniței, să se apropie de ei. Tot așa și vânătorii din munții Asiei (Maral).

¹⁾ Conform foneticei stabilită în «Sacred books of the East», numele lui Buddha se pronunță cu un «h» auzibil, adică Budd-ha, nu cumva Budda, sau chiar Buda. (Autorul).

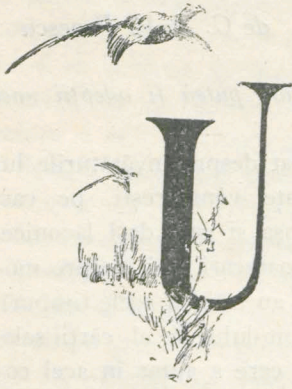
²⁾ Dr. C. Büchner: 6 cursuri despre teoria Darwinistă, pag. 292. (N. Aut.).

¹⁾ Cu săgeata bine înțeles. Aut.

CRĂCIUNUL LUI IORGOVAN

de C. A. V. Popescu

URCAM cu moș Florea pe «Cracul Podului». Pășiam încet, căutând locul cu băgare de seamă pe care să punem piciorul, neputându-se desluși poteca de sub pătura groasă și moale de zăpadă. Mergeam, fără a vorbi nici un cuvânt, urcând sus, tot mai sus în spre creastă. Sătulețul din vale, dacă nu l-ar fi trădat fumurile albastre care ieșeau din coșuri, abia s'ar fi putut desluși. Totul, acoperișuri, grădini, curți, străzi, sunt de un alb uniform, iar dacă apare undeva figura unui om sau a vreunui câine, pare mai mult o furnică, privit dela înălțime.

Urcam încet cu moș Florea pe «Cracul Podului», înconjurați de tăcerea stâncilor, par'că și mai adâncă din cauza zăpezii, care înghițea și micul sgomot al pașilor noștri. Soarele de dimineață răsfrângându-se în cristalele de zăpadă, presare suprafața albă cu o imensitate de pietre scumpe. Briliante, rubine, safire, ametiste lucesc în tot felul de colori, mult mai frumos și mai viu decât orice giuvaericele. Mergeam înainte cu pași măsuțați, când deodată se auzi din fundul văii sunetul unui clopot. Clar și subțire, par'că ar fi fost și clopotul de cristal. Moș Florea se opri, se descoperi și făcându-și cruce își adânci suflul într'o răguciune mută.

Eră a treia zi de Crăciun.

Priveam cu plăcere, cu mândrie chiar, figura acestui român bătrân, prototipul rassei sale. Voinic, înalt, cu ochi albaștri, trăsături regulate, nobile, frunte încrețită ca de om serios, dar multă blândețe în privire, așa sta moș Florea cu capul descoperit fluturându-ui părul alb ca însuși zăpada pe lângă tâmpile și se rugă Dumnezeui lui.

Cât stăteam pe loc, s'a înapoiat la noi și Iorgovan, care până atunci umblă tot înaintea noastră, cu câte 50—60 pași. Dând foarte puțin din coadă — căci nu avea acest obicei — ne privi întrebător cu ochii lui de culoarea lemnului de nuc vechiu. Printre părul lui negru și lucios ca tăciunele îi sclipeau sfărămituri de zăpadă; iar pe vârful nasului avea chiar un mic cocoloș de zăpadă, fiindcă își purtă nasul mereu pe jos, căutând urme.

Iorgovan eră a lui moș Florea. I-am promis pentru el și două oi, fiind prețul normal al unui câine la munte o oaie, dar nu mi l-a dat. Fiindcă Iorgovan — lucru despre care am avut ocazie să mă conving — a fost unicul câine din sat, care nu se teme de lup și mână pe urma lui, lătrând mai mult decât chefnind și, urlând din când în când. Eră câine, care nu se da la om fără motiv, dar vai de acela, fie om, fie câine, care s'ar fi apropiat cu intenție rea de stăpânul său.

Eră deștept Iorgovan.

Când am ajuns pe muchea dealului, moș Florea a întrerupt tăcerea.

— «Uite domnule, ca să nu zici, că te-am obsit fără rost, vreau să-ți spun încă odată cum stă lucrul. D-ta ai să te oprești în poiana cu cei trei peri, la capul pârăului. Eu cu Iorgovan scobor pe *Valea Babei* și apoi mă întorc, venind pe față. Gliganul stă în desișul din *Pârăul Țiganului*, de câte ori mă duceam la lemne, îi vedeam urma intrată acolo. Urmă mare, ca de juncan. Dacă îți va ieși, apoi dai cu amândouă mâinile, căci ăla nu cade cu una cu două».

După aceasta ne despărțirăm. Moș Florea coborî în spre *Baba*, iar eu o luasem pe față către poiana cu cei trei peri, ca să mă postez în trecătoarea mistrețului.

Deși îmi ajungea zăpada aproape până la genunchi, înaintam acuma mult mai ușor și după o jumătate de oră, eram la loc.

M'am așezat în dosul unei cioture de fag, am scormonit zăpada la o parte și am rupt crăcile ce îmi erau în cale, ca să pot vedea bine în spre capul pârăului din poiană, unde eră trecătoarea. Știam, că mai am destul de așteptat. Moș Florea trebuie să meargă mult, până va ajunge în spatele Pârăului Țiganului. Dar cine se poate plictisi în mijlocul unui codru înzepezit, luminat de soare, care privia dintr'un cer senin și albastru? Crăcile arborilor erau învelite cu un strat de cristale de ghiață, făcându-ți impresia că ai fi într'o pădure de argint. Ici, colo, trosniă câte un copac înghețat, încolo acea tăcere cunoscută, care te face să-ți auzi pulsul și zumzetul stropilor de sânge ce-ți trec prin timpane. Un stol de pițigoii mititei, cu capul alb și coada lungă apare, umplând văzduhul cu țiuitul lor cristalin. Pe trunchiul stejarului vechiu de pe marginea poenei, se așează o ghionoaie mare, neagră. Este aproape cât o cioară și tot așa de neagră, numai în cap poartă o beretă roșie. Examinează cu minuțiozitatea unui savant toate crepăturile scoarței, ciocănește ici, colo și, dacă munca i se pare rentabilă, apoi să vezi cum îi merge capul, ca un ciocan, lovind puternic cu pliscu-i ascuțit ca dalta, de bucățelele și rumegătura de scoarță umple toată zăpada dela tulpină.

În gând îl urmăresc pe moș Florea. Oare cum va proceda? De sigur îl lasă pe Iorgovan să caute și, dacă acela găsește și începe să latre, va plecă și moș Florea în spre acolo, ca să scoale mistrețul, dacă nu cumva pleacă de bună voie, ce nu e lucru prea sigur, fiindcă mistrețul bătrân nu se scoală înaintea câinelui dacă nu-l atacă prea vehement, și chiar atunci, să întâmplă să se mulțumească cu alungarea repetată a câinelui, dar nu pleacă. Iorgovan e câine pătit. Știe ce este un colț de mistreț și nu îi mai sare în spinare cum o făcea când eră mai tânăr, ci se mulțumește să bată dela vreo treizeci pași. Așadar, va trebui probabil să intre și moș Florea în acțiune, numai să facă bine, ca să nu-l abată în altă direcție.

Dinspre *Vârful Țarcului* se ridică un vântuleț subțire, scuturând cristale de ghiață de pe crăci. E frig, de mi se strâmbă vârful nasului și încep să simt o furnicare în degetele picioarelor. Dar am auzit oare bine?

Ascult încordat — acuma iarăș — au, au, au, au, au, a dat Iorgovan de porc!

Dintrodată uit frig, vânt, ba mie cald chiar, par'că m'ar fi opărit cineva pe spate.

Inima începe să-mi bată într'un ritm nebunesc și trebuie să-mi concentrez toată voința, ca să mă pot liniști.

Lătratul câinelui se aude mereu, când mai tare, când mai slab, după cum bate și vântul mai puternic sau mai lin. Din ce în ce, încep să aud și trosnituri de crăci uscate, pe urmă și tropăitul picioarelor grele. La marginea poenei apare printre crăci o umbră neagră. Încă câteva clipe, și apare vânatul fugind de-a coasta în spre cine știe ce desiș îndepărtat. Dar îl luasem la ochiu — trag — mistrețul cade în genunchi, însă se ridică repede și o ia la goană. La marginea cealaltă a poenei îl ajunge glonțul al doilea, văd că tresare, apoi o croește la vale prin desiș.

Sunt sigur că l-am lovit și ascult cu încordare la lătratul câinelui. La locul tragerei găsesc ușor pe zăpadă păr

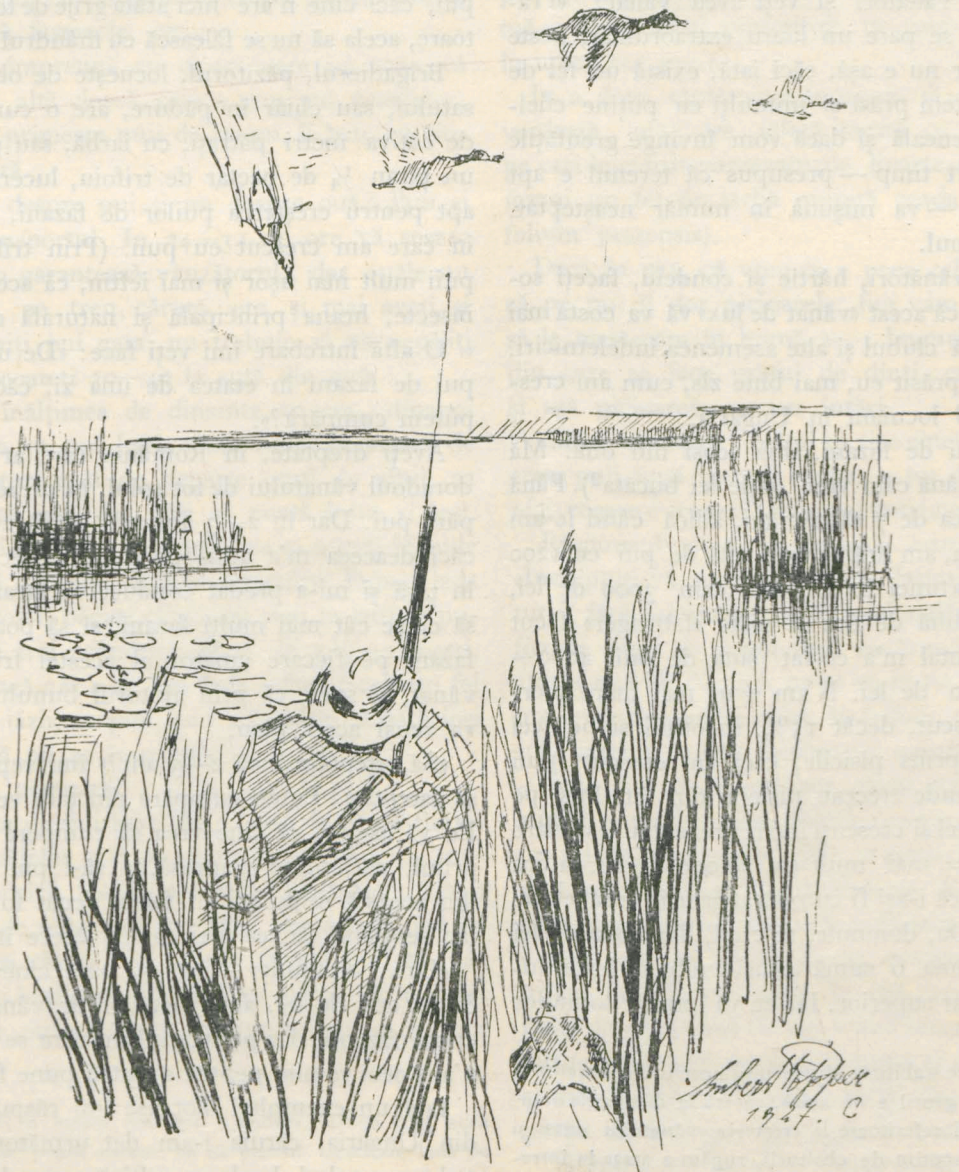
rupt de glonte și sânge roșu deschis abundent. Plec și eu încet pe urmă. Pe Iorgovan îl aud înaintea mea, dar deodată amuțește. Indesesc pasul și ținând urma, sosesc în fundul văii, unde lângă vâlcea zăresc porcul și pe Iorgovan, care îi rupe smocuri întregi de păr, sforăind și mormăind de furie.

Scot un tub de cartuș din buzunar și îi sun lui moș Florea. Un «hop-hop» întins îmi răspunde și după puțin apare și moșul. Mergem la mistreț, alungăm, pe cât se poate cu ghionturi mai blânde câinele și îl legăm de un copac.

Mistrețul e un vier bătrân, abia îl putem întoarce pe spate, ca să-i scoatem mațele. Operația o face moș Florea, încet, tacticos, căci acuma nu trebuie să ne mai grăbim, iar mațele îmbibate cu grăsime le aruncă lui Iorgovan.

«Nu-i da așa de mult moșule, că are să se îmbolnăvească»

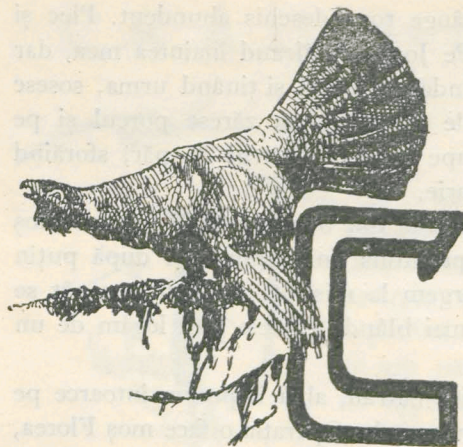
Lasă-l domnule, lasă-l să mănânce, las' să aibe și el «Crăciun».

Amberth 1947. C

POPULAREA TERENURILOR DE VÂNĂTOARE CU FAZANI¹⁾

de Ötvös Balázs, Casa Verde-Timișoara

CÂND te întâlnești cu un vânător, fie că are teren propriu, sau vânează pe teren arendat, nu auzi decât plângeri, că se află prea

puțin vânat pe terene. Răpitoare, braconieri și mai întâiu de toate vânătorii lacomi, sunt cele mai principale cauze, că vânatul se împuținează din zi în zi.

Dar nu cunosc vânător, care ar fi atât de sincer, ca să recunoască că el e de vină că n'are vânat. Și totuși e adevărat că, numai acel vânător nu are vânat, care nu vrea să aibă.

Răpitoare, braconieri numai acolo sunt, unde este și vânat, nu putem deci zice, că din cauza acestora rămâne terenul gol.

Prăsiți, domnilor vânători și veți avea vânat! «Prăsierea vânatului» ni se pare un lucru extraordinar, peste puțină noastră. Dar nu e așa, căci iată, există un fel de vânat, pe care îl putem prăsi și îmulți cu puțin cheltueli, cu puțină osteneală și dacă vom învinge greutățile începutului, în scurt timp — presupus că terenul e apt pentru acest vânat — va mișună în număr neașteptat. Acest vânat e: fazanul.

Luați, domnilor vânători, hârtie și condeiu, faceți socoteală, și veți vedea că acest «vânat de lux» vă va costa mai puțin decât vă costă clubul și alte asemenea îndeletniciri.

Vă arăt, cum am prăsit eu, mai bine zis, cum am crescut eu fazani, când locuiam în Ungaria.

Am cumpărat pui de fazani, abia scoși din ouă. Mă costau în valuta română cam vreo 40 de lei bucata²⁾. Până i-am crescut la etatea de 7 săptămâni, adică când le-am dat drumul pe teren, am hrănit vreo sută de pui cu 1200 de ouă = prețul de atunci în Ungaria cam 3000 de lei, cam 100 kgr. de făină de orz și niște «fattering» făcut de mine însumi. Total m'a costat sută de pui, 4000 + 3000 + 1000 = 8000 de lei. N'am avut mai mare pierdere până i-am crescut, decât 15%, socotind și pe acei pui, pe cari i-au prins pisicile, căci am crescut puii lângă locuință, pe unde treceau pisicile din sat. Puși pe teren, i-am hrănit nițel și creșcuți îmi reprezentau o valoare de 85, sau 80 × 400 = mai mult ca 30.000 de lei, adică cât m'ar fi costat, dacă i-ași fi cumpărat gata în acea etate.

Mulți vor zice: «Da, domnule, te cred, dar 8000 de lei reprezintă în România o sumă considerabilă, leafa lunară a unui funcționar superior. Iar eu vă întreb, domnilor

nu cheltuiți oare d-voastră mai mult de 8000 de lei anual numai «pour plaisir?!»

Socotiți că acești 8.000 de lei reprezintă un capital, care chiar în primul an vă aduce peste 20.000 de lei dobândă, mai socotiți, că dacă din acei 80—85 de fazani creșcuți nu sunt mai multe găini, decât 30—35 (și în acest caz puteți avea plăcerea de a împușca 40 de cocoși; «petrecere «boierească!») și aceste 30—35 de găini, vă vor spori contingentul cu cel puțin 30 × 10, veți avea în al doilea an 300 + 30 de fazani. Câți fazani veți avea în al 3-lea și al 4-lea an?!

Mulți vor zice: «Da, domnule, cred și asta, dar eu n'am teren apt, pentru creșterea puilor de fazani!»

Mulți vânători locuiesc în oraș, aceasta e adevărat. Dar terenul de vânătoare nu e în oraș, ci e la țară, și fiecare arendaș de teren de vânătoare are un brigadier de vânătoare, sau cel puțin un țăran păzitor. Altfel nu-mi pot închipui, căci cine n'are nici atâta grije de terenul său de vânătoare, acela să nu se fâlească cu mândrul nume de: vânător.

Brigadierul, păzitorul, locuiește de obicei în marginea satului, sau chiar în pădure, are o curte, sau o grădină de câțiva metri pătrați, cu iarbă, sau puteți arenda dela un țăran ¼ de hectar de trifoiu, lucernă, ce e mult mai apt pentru creșterea puilor de fazani, ca grădina uscată în care am crescut eu puii. (Prin trifoiu putem crește puii mult mai ușor și mai ieftin, că acolo se găsesc multe insecte, hrana principală și naturală a fazanilor!).

O altă întrebare îmi veți face: «De unde să cumpărăm pui de fazani în etatea de una zi, căci în România nu putem cumpăra?»

Aveți dreptate, în România care ar trebui să fie Eldoradoul vânatului de tot soiul, în prezent nu puteți cumpăra pui. Dar în 2—3 ani veți putea cumpăra și în țară, căci deaceia m'a adus pe mine Direcțiunea Vânătoarei în țară și mi-a predat conducerea fazaneriei Statului, ca să cresc cât mai mulți fazani, și să poată aprovizionă cu fazani pe fiecare amator al acestei frumoase specie de vânat, și sper, că prin ajutorul bunului Dumnezeu, îmi va reuși acest plan.

«Să așteptăm încă 2—3 ani?» îmi veți zice: Nu trebuie să așteptați! Puteți cumpăra din țara vecină, din Ungaria. Eu vă asigur, că cine vrea să cumpere pui de fazani, va primi, dacă mi se va adresa, ca să-l pui pe notă. Eu n'am din această mijlocire alt folos, decât folosul moral, și vă fac serviciul cu cea mai mare plăcere în interesul comun.

«Bine, domnule» — îmi va zice cineva — «eu am cei 8—10.000 de lei, am brigadier de vânătoare, care mi-ar crește fazanii, dar pe terenul meu nu se află nici un copac, n'am deci remise pentru a putea pune fazani pe teren».

Iată un exemplu! Tot așa îmi răspunsese un vânător din Ungaria, căruia i-am dat următorul sfat: «Pe terenul comunal al d-sale se cultivă porumbul. Cumpără dela țărani câteva pogoane de coceni (tulei) cu obligația de

¹⁾ Anunțăm cu plăcere stabilirea distinsului nostru colaborator la noi în țară, care a fost gentil a ne aviza, că stă la dispoziția onor. noștri cetitori cu sfaturi referitoare la creșterea vânatului cum și chinologia, dar ca să-l scutim de cheltueli, rugăm a atasa la întrebări și mărci pentru răspuns, Red.

²⁾ Sincer să fiu, i-am primit pe preț redus.

a lăsa cocenii în picioare până la primăvară. Dăi primăvara țaranului dela care i-ai cumpărat cocenii, și el va fi mulțumit că a căpătat bani și, i-a rămas și cocenii. Acești coceni vor servi fazanilor drept adăpost de iarnă contra intemperiilor și, dacă le faci acolo și un adăpost de hrănire și dai în fiecare zi de 1—2 ori roata pe la aceste locuri, ca nu cumva să ți le distrugă răpitoarele (căci vor veni din altă parte, dacă le-ai distrus pe acelea cari se aflau pe terenul d-tale), ți-ai îndeplinit datoria de «vânător crescător». Primăvara viitoare i-ar crești câțiva pui și până îi pui în libertate porumbul — la sfârșitul lui Iulie — e destul de mare ca să adăpostească puii în etatea de 7—8 săptămâni.

Acest vânător a urmat sfatul meu și acum are fazani!

«Bine, domnule, — îmi veți zice — și asta te cred, dar creșterea fazanilor cere un specialist expert și buzunarul meu nu-mi admite să angajez un specialist!

Aveți dreptate! Creșterea fazanilor cere în adevăr un specialist expert — dacă îi crești *en masse*, în voliere, unde ai de aface și cu boalele fazanilor, mai ales cu «*syngamus trachealis*», dar să crești 50—100 de pui în loc liber, fiecare an în alt loc, te poți servi și de o țarancă, care pricepe creșterea găinilor domestice!

Iată simplul metod, cu care putem crește pui de fazani, fără specialist, fără farmacie, etc.

Cumpărați pui împreună cu cloșca care i-a scos, că dacă îi puneți sub altă cloșcă, care a scos pui domestici, se întâmplă că nu primește puii de fazani, îi bate cu ciocul, până îi omoară.

De ce vorbesc despre pui și nu despre ouă? Puii și cloșca suportă transportul. În 24—32 de ore vă sosesc vii (sosirea vie v'o garantează vânzătorul), dar ouăle nu suportă sguduirea, pe tren, căruță, etc. și mai aveți și avantajul, că primiți pui gata, nu trebuie să vă necăjiți cu cloștele și să scoateți 30—40 la sută din ouă.

Faceți o ladă: înălțimea de dinainte 50 cm., dinapoi 40 cm., adâncimea 50 cm. Lada n'are fund. În partea de dinainte bateți lațuri atât de departe unul de altul, ca cloșca să nu poată ieși, dar puii să poată intra și ieși. Peste lațuri puneți o ușă de scândură, ca să puteți închide noaptea puii și să nu intre în ladă răpitoare. Puneți lada pe iarbă (trifoiu cosit) băgați cloșca cu puii în ladă și puneți înaintea lăzii trei scânduri: două de 1½—2 metri, a treia atât de lungă cât e de lată lada, adică faceți un fel de curte înaintea lăzii, ca puii, cari sunt cam sălbătăcioși în primele zile să nu se împrăștie¹⁾.

Hrăniți-i cum urmează:

1—4 zi. La suta de pui luați 20 de ouă de găină fierte. Tocați albușul ouălelor atât de mărunț, cât sunt de mărunte ouăle de furnică. (Galbenul ouăului nu-l dați 4 zile!) Puneți o bucată de scândură în curte, lângă ladă, așa ca să poată mânca și cloșca, căci cloșca învață puii să mănânce. Nu puneți hrana pe pământ, pe iarbă, că în acest caz se împrăștie ouăle tocate, râncezesc și dacă puii

— tot mereu flămânzi — mănâncă fărămituri de ouă stricate, gata e boala (diareea) și mor pe rând!

Nu dați mai mult, decât pot mânca puii. După ce au mâncat, dați-le apă într'un vas care nu e adânc, ca să nu cadă careva în apă și să răcească. Când au mâncat, au băut, luați scândura (curățați-o bine) și vasul de apă.

Hrăniți de 5 ori pe zi, la orele 6, 9, 12, 15, 18.

A 5-a zi tocați și galbenul ouălelor, amestecați-l cu făină (nu urlău) de orz.

A 7—8 zi luați scândurile de lângă coteț, n'avem nevoie de curte, căci puii cunosc deja mama lor și vocea ei.

Când hrăniți, chemați puii fluierând, ca să-i obișnuieți să asculte la chemare. Puii sloboziți se vor împrăștia, fugând pretutindeni după insecte. Aveți grije (lângă pui să fie toată ziua un păzitor, e bun chiar și un copil) să nu se îndepărteze prea departe de coteț.

Când puii flămânzesc, la ora fixă, chemați-i și vor veni fugind. Deacum înainte nu punem scândurica de hrănire lângă coteț, ca cloșca să nu mai mănânce ouă — facem economie — ci o punem mai departe. Când puii s'au săturat, muiati cu puțină apă făina de orz și dați-o cloștei. Cloșca va chema puii și vor mânca și ei. Nu cumva să faceți economie în așa fel să dați cloștei porumb, căci puii de fazani sunt lacomi — mai ales că și cloșca îi chiamă — vor înghiți porumbul, pe care nu-l pot mistui și în urmă vor muri.

În a doua săptămână începem să dăm puilor și niște verdeață, mai ales salată tocată ca să aibă vitaminele pe cari le conțin zarzavaturile. Foarte aptă și preferită e de fazani un fel de iarbă numită coada șoricelului (*Millefolium pratensis*).

Dacă în caz, că vremea e prea caldă și v'om observa că pe pui îi dor picioarele, fug cam greu, schiopătând, să le mestecăm în hrană 2—3 lingurițe de praf de cretă din care se face praful de dinți, care nutrește oasele, și așa picioarele se vor întări.

«Bine, domnule, — îmi va zice cineva, mai ales acei, cari cresc puii după metoda veche, — nu dai puilor ouă de furnici, ceeace e cel mai principal nutriment natural al puilor?»

Răspunsul meu la această întrebare e următorul: «Inchipuiți-vă un teren, unde fazanii cresc în mod natural, fără a-i sprijini și în mod artificial. Credeți oare că fiecare puiu de fazan (sau potârniche) găsește pe teren atâtea ouă de furnică, ca să se poată sătura cu ele? Apoi, noi creștem puii în iarbă, în trifoiu, unde ei pot găsi destule insecte, adică nutriment natural. Dar e drept, că — mai ales dacă creștem mulți pui pe un teren mic, atunci ei nu vor avea destule insecte. În acest caz le dăm un fel de «fatter». Dar n'avem nevoie să cumpărăm «fatter» scump din străinătate. Il putem face noi înșine acasă. Cumpărăm dela măcelarii cari taie mulți porci, jumări presate, le tocăm cu mașina atât de fin, cum e urlăul de orz, le muiem în apă rece și le amestecăm cu făina de orz și ouă tocate. Când începem hrănirea cu acest fatter de casă (e aptă chiar ori și ce fel de carne uscată și tocată), nu le dăm mai mult, decât 10%. Apoi mărim porția de fatter din zi în zi, până la 25—30%.

Hrănirea cu carne o începem în a treia săptămână și dacă voim să facem economie cu ouăle — ceeace nu vă

¹⁾ Acoperișul lăzii o facem din trei scânduri. Două fixe, cea din mijloc însă să se poată scoate, ca să putem desch de lada pe de sus, când voim să scoatem cloșca, sau să punem la loc un pui rătăcit; sau când vrem să-i numărăm seara etc.

sfătuesc, căci ouăle conțin un mare procent de vitamine — reducem din zi în zi numărul ouălor, așa ca în a 5—6-a săptămână, nu vor mai căpăta ouă.

În săptămâna a 4-a, puii vor începe încercarea sborului. Ridicându-se cam greu, se vor așeza în apropierea cotețului pe tufiș, pe arbori (două sunt) sau pe coteț. Mai ales spre seară. (Instinctul moștenit dela părinți, ca să doarmă pe copaci!). Nu-i lăsați să rămâie peste noapte în aer liber, că se vor răci (puii crescuți artificial sunt în această etate mai gingași ca acei crescuți în sălbătăciune) ci, când se face seara, luați-i de pe copac și băgați-i în coteț, să doarmă sub aripele mamei lor adoptive. (Noaptea e primejdioasă pentru ei și din acel motiv, că vor fi răpiți de răpitoare, de pisici, etc.).

Când au împlinit etatea de 6 săptămâni (acum ei sboară destul de bine) puneți-i pe terenul unde voiți să-i colonizați. Duceți cotețele cu cloștile la acel loc, faceți un adăpost de hrănire (un simplu acoperiș) și băgați seara puii în coteț. (Sub fiecare cloșcă câte 20—22 de pui). Dimineața împrăștiați grâu sub acoperiș, puneți și un jgheab cu apă, dați drumul puilor și chemându-i, hrăniți-i câteva zile cu hrana obișnuită. Dați drumul și la vreo două cloști, cari îi va conduce, protejă și feră de răpitoare. (Bineînțeles că în primele zile să fie un păzitor lângă ei). Când veți observa, că nu se mai bagă seara în coteț, luați

găinile rămase în coteț și ridicați și cotețele, de care nu mai au nevoie.

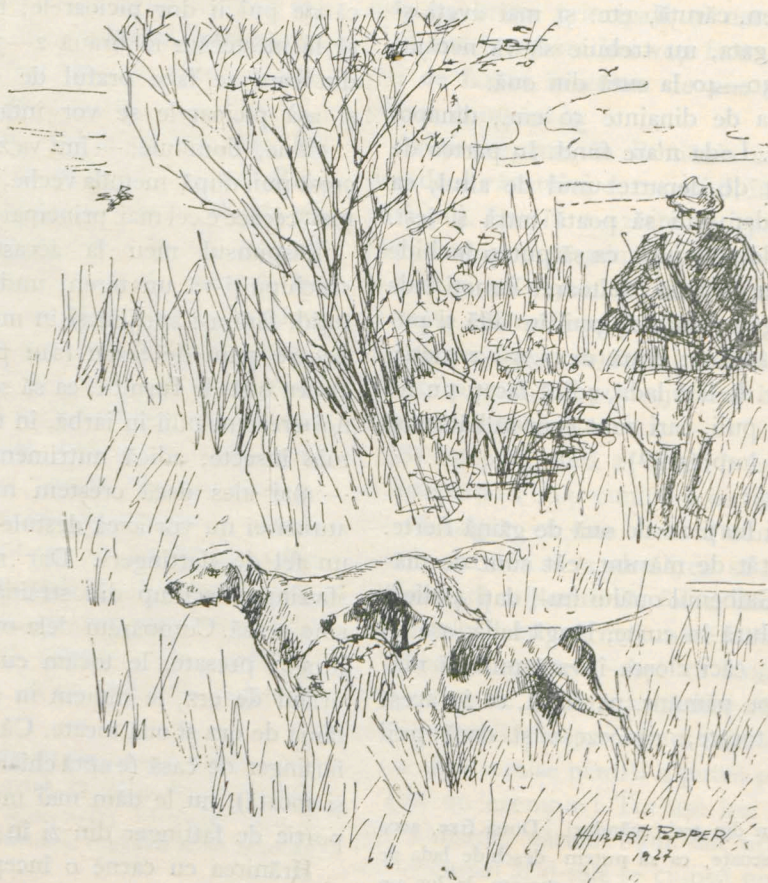
Ajunși la acest punct, putem zice, că am crescut puii. Îi lăsam în grija mamei lor adoptive, neavând altă treabă, decât să-i hrănim cu grâu și în fiecare zi să le dăm apă proaspătă. Dacă în apropierea acestui loc e pădure sau porumb, ziua nu-i mai prea vedem, căci cloșca îi conduce să-și caute aliment natural, dar din când în când vor veni la adăpost luând grâul.

Când puii nu mai au nevoie de cloșcă, o părăsesc (în acest interval chiar și cloșca se obișnuiește să doarmă pe copac) prindem cloșca — dacă o putem — sau o împușcăm.

Hrăniți dela acest timp odată pe zi și iată aveți fazani gata, dintre cari pe timpul iernei puteți împușcă cocoșii de prisos. Eu din partea mea ași împușcă toți cocoșii și în locul lor, în proporție de 5—6: 1 (5—6 găini, un cocoș) ași cumpără cocoși vii din altă crescătorie pentru împușcarea sângelui.

Vedeți, tovarăși de vânătoare, cu nițică osteneală, cu nu prea mare cheltueală, putem crește fazani. Dacă repetăm această procedură timp de 2—3 ani, dacă îi apărăm contra răpitoarelor și dacă îi hrănim pe timpul când ei nu prea mai găsesc aliment pe teren, vom avea un frumos contingent din cea mai frumoasă specie de vânat.

Despre creșterea potârnicilor vouă scrie altădată.

RECONSTRUIREA CARTUȘELOR DE ALICE, TRASE

de *Maior Schneider-Snyder Roland, Inspector de Vânătoare*

INAINTE de războiul mondial, cum am tras cartușele de alice, am și aruncat tuburile trase.

După războiul mondial, situația s'a schimbat completamente, paralel cu situația materială a clasei de mijloc, adică a clasei burgheze, care prin natura lucrului a avut pierderile materiale cele mai mari pe o parte, iar pe altă parte, veniturile ei de după răz-

boiu erau cele mai scăzute. Dar tocmai clasa aceasta de mijloc, clasa burghezilor intelectuali, a fost aceea și este și astăzi, care și pe domeniul sportului cel mai nobil, a vânătoarei, pe lângă executarea lui într'un mod rațional, a făcut tot posibilul pentru ocrotirea vânatului. Cum se știe, vânătoarea nu este tocmai sportul cel mai ieftin, el cere multe cheltuieli, mergând chiar până la sacrificii.

Principiul economic german de a trăi cu 30% sub venit, a determinat pe vânătorul german de a se ocupa și cu reconstruirea cartușelor de alice trase și, cu rezolvirea chestiunii s'au ocupat și standurile de încercare. Având la îndemână rezumatul experiențelor germane și al diferitelor lor calcule, m'am ocupat și eu cu chestiunea, făcând sistematic experiențele mele, deoarece pentru vânătorii noștri chestiunea nu este de o importanță mai mică, decât pentru vânătorul german, prețul unui cartuș de alice încărcat variind până la 14 lei bucata.

Am stabilit următoarele:

a) recomand, să fie reconstruite numai tuburile cele mai bune, fine, care fiind solid construite, dintr'un carton fin și rezistent și căptușite cu aramă sau oțel, sau cu aluminiu și care nu s'au dilatat în urma presiunii gazelor și nu au pierdut din elasticitatea lor, prin urmare, mai au elasticitate destulă, pentru a transmite presiunea gazelor asupra pereților locașului cartușului din țevă, micșorând astfel presiunea gazelor asupra fundului cartușului, respectiv prin acesta, asupra bascului și asupra închizătorului și șarnierului închizătorului, menajând astfel închizătorul armei;

b) Este inevitabil, ca tubul tras, sub presiunea gazelor focului să nu sufere o dilatare, pe care deși că la o armă bună nu o putem constata după dimensiunile ei cu ochiul liber, dar totuși există în consecință: cartușul reconstruit să fie întrebuințat numai din arma aceea, din care a fost tras prima dată;

c) Recomand, să fie reconstruite numai tuburile, care au un sistem de amorțe, care cu siguranță evită rateuri (Versager). Singurul sistem de amorțe, care ne dă o garanție completă pentru a nu avea rateuri, este amorța

originală «Gevelot» și amorțele, care sunt construite după acest sistem, cum le au cartușele Rottweil-Waiamannsheil, Walsrode-Perfect, etc., etc.

Din principiu, pentru evitarea rateurilor, cu amorța nouă trebuie să intre în tub și o nouă nicovală. Dar numai sistemul Gevelot corespunde acestui principiu, fiecare amorță având nicovala în interiorul ei.

Aparatul fulminant, adică amorțele cartușelor Eley, Nobel, etc. nefiind construite după acest sistem, reconstruirea lor este mai complicată și nu ne dă garanția absolută al evitării rateurilor, în special, dacă nicovala în urma făcului, sau în urma depărtării amorței și-a pierdut capul ascuțit.

Încercând aparatele cari servesc pentru reconstruirea cartușelor, am constatat, că un singur sistem corespunde cerințelor și anume, sistemul Preuss, pe care le-a construit directorul standului de încercare din Neumannswalde. Aparatul este simplu și ușor de mânuit, lucrează precis având și avantajul, că este ieftin.

După ideile lui Preuss, am construit și eu un astfel de aparat, cu care se poate lucra tot așa de precis și pe care poate să-l confecționeze orice strungar, fie din lemn, aramă sau oțel.

Aparatul este construit cum se vede din schița de pe pagina următoare:

No. 1. Bloc din lemn de frasin care ne servește ca bază, pe care punem tubul, la mijloc având o gaură cilindrică prin care iese amorța, iar în forajul corespunzător calibrului, punem tubul la reamorsare.

No. 2. Un cilindru a cărui dimensiune exterioară trebuie să corespundă dimensiunilor interioare al tubului, la mijloc având o gaură cilindrică prin care trece un bolț tot cilindric, care servește pentru depărtarea amorței. Materialul cilindrului: frasin sau alamă, ori aramă.

No. 3. Un bolț cilindric, făcut din oțel rezistent, așa zis *Werkzeugstahl*. Bolțul are o lungime de 10 c.m., iar vârful un cap cilindric de 3 mm. diametru, corespunzând astfel diametrului interior al amorței.

Procedeu de reconstruire:

1. Se așează tubul pe blocul de lemn.
2. Se introduce cilindrul cu bolțul.
3. Se depărtează amorța, dând o lovitură ușoară pe capul bolțului cu un ciocan de lemn, sau de alamă.
4. Se așează tubul în forajul cilindric al blocului, se pune amorța în locașul ei în fundul tubului și se fixează dând o lovitură ușoară cu ciocanul de lemn.
5. Se scoate tubul reamorțat cu coada ciocanului.

Tubul este gata pentru a fi reîncărcat, un procedeu, care fiind cunoscut cetitorilor, evit repetarea lui.

Pentru întărirea cartonului la gura tubului întrebuințăm gumă arabică sau syndetikon, ungând tubul pe din lăuntru și afară pe o lungime de cca. 2 c. m.

Urmând acest procedeu, se poate reîncărca un tub de calitate fină, de 2—5 ori.

SECȚIE TRANSVERSALĂ
SCARA 1:1.

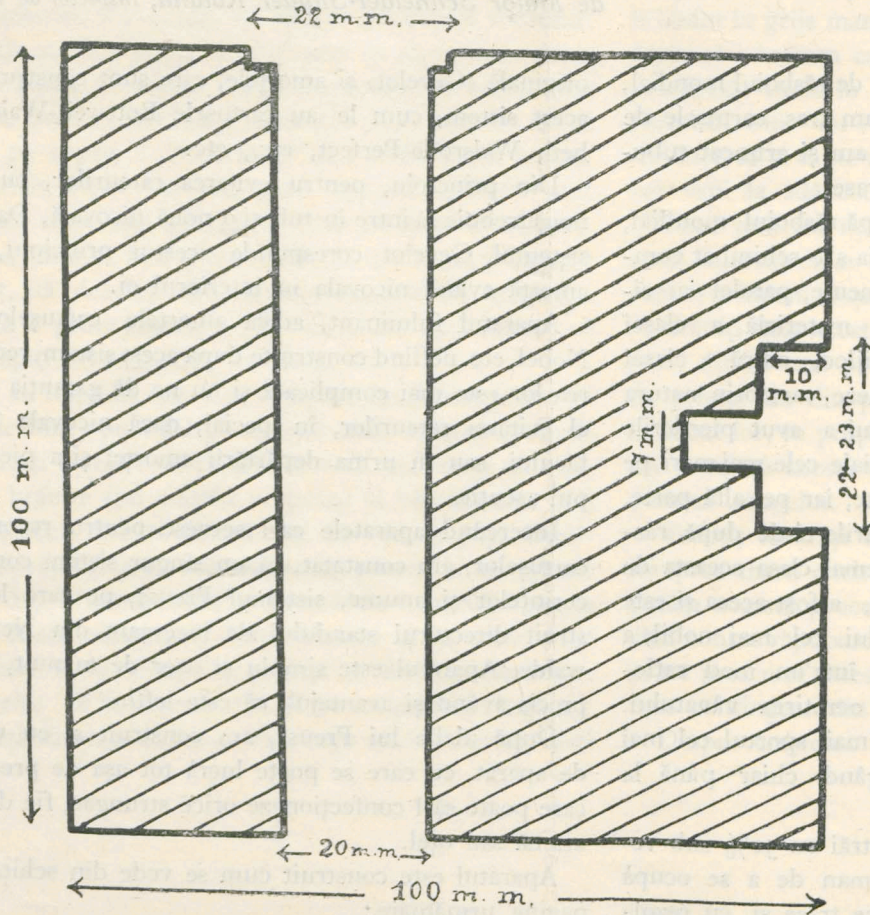

Fig. 1
Bloc din lemn de frasin
100 × 100 × 100 m. m.

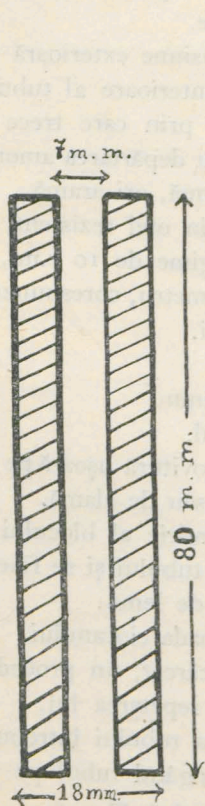

Fig. 2
Cilindru din lemn de frasin,
sau alamă ori aramă

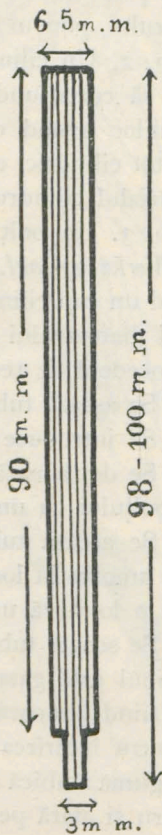

Fig. 3
Bolț de oțel

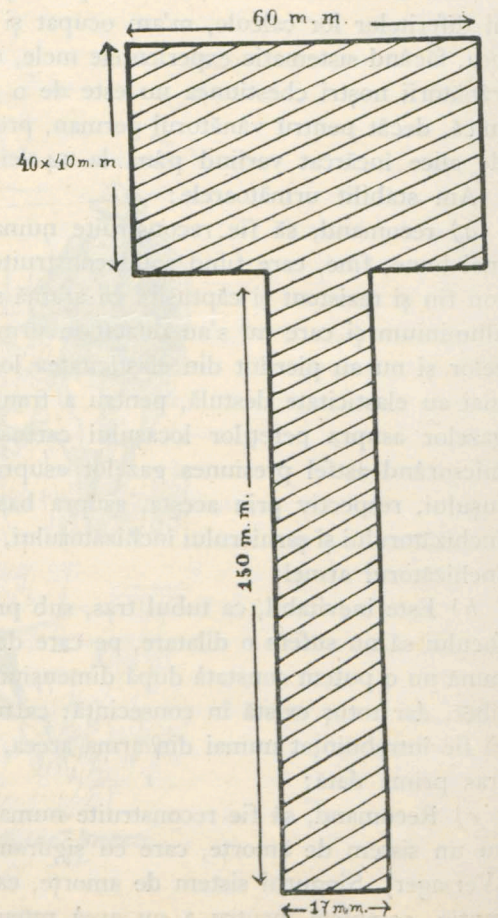
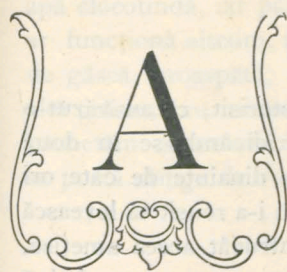

Fig. 4
Ciocan din lemn de frasin

SĂ HRĂNIM PASĂRILE....

de Nicolae Popa
Student la Academia Agricolă din Cluj

ACUMA, când iarna a intrat cu destulă rigurozitate, când copacii și-au lepădat frunzele, vântul de toamnă luându-le cu sine, a transportat tot produsul și fructele ierburilor și ale buruienilor, când toate insectele și toți viermii s'au ascuns, ori s'au nimic și o bună parte dintre pasărilor noastre au emigrat în țări mai calde, unde natura acum înflorește și cari pasări nu îndură mizerii, însă surorile lor, ce au rămas la noi, luptă cu cel mai neplăcut inamic al existenței: cu foamea.

Însă omul iubitor de natură și de creațiunile ei se gândește la aceasta și sare în ajutorul acestor viețuitoare: și aceasta o face, dându-le mâncare.

Dar se va întrebă: cum?

Prima dată să vedem ce pasări rămân aci peste iarnă? Cele mai comune: pițigușii, sticleții, feluritele presuri, mierla, ciocănitorele, gaița, ciorile, vrăbiile, etc.

Dintre acestea vrăbiile nu au nevoie să le ocrotim, fiindcă ele sunt așa de iscusite în câștigarea hranei, încât acestea din cauza foamei niciodată nu pier, știut fiind că ele se adună în jurul caselor unde se hrănesc ușor. Ciorile nu le hrănim, doar decât cu sânge de bou fosforat! Ciocănitorele de obicei nu le hrănim, fiindcă ele nici în timpul iernei nu sunt împiedicate să-și caute hrana despicând coaja copacilor, sub care se ascund diferitele feluri de insecte.

Atenția noastră se îndreaptă deci spre celelalte pasări mici, folositoare, cum sunt pițigușii, sticleții, presurile, cintezele, etc.

Se știe, că acestea spre sfârșitul verii, spre toamnă, se hrănesc de preferință cu semințele ierburilor.

Pițigușii preferă și poate exclusiv — zic exclusiv, pentru că în marea parte a anului ei trăiesc cu viermi, omizi și ouăle lor — cu semințele-achenele oleaginoaselor, pe când sticleților le place mai mult — cum am observat — semințele compozeelor, dar mănâncă și cele de oleaginoase. Presurile și cintezele din contră mănâncă semințele mici de ierburi, pe cari nu le sparg, ci le înghit întregi, cum face majoritatea pasărilor.

Or, aceste pasări sunt cele mai folositoare, și nu merită soarta cea crudă, ce o îndură în timpul iernei și datorită acestei împrejurări cad victimă cu sutele, murind de foame.

Spre iarnă aceste pasări, de obicei, părăsesc pădurile și se apropie de grădini, de case, se instalează acolo, ori în jurul apropiat al acestora. Putem deci foarte ușor să le hrănim!

Pentru acest scop sunt anume construcții — mai mult sau mai puțin costisitoare — așa zisele acoperișuri de protecție, care îndeplinesc serviciul lor în mod ireproșabil. Pe de lături sunt prevăzute cu geamuri, sus acoperite, așa, că apără pasărilor de intemperiiile vremii, în timp ce mănâncă la măsuța așezată în interior.

Până ce ajungem aci, ne va trebui mult timp! Deocamdată ar fi destul, dacă sub un copac cu coroană mai deasă, ori într'un loc adăpostit de zăpadă așezăm o scândură la o înălțime de cc. 1 m., pe care punem semințele oleaginoaselor pentru pițiguși și alte semințe mărunte pentru alte pasări. Pițigușii fiind pasări foarte curioase — vom vedea, că peste puțin timp vor veni și vor lua câte o boabă, așezându-se pe o rămurică o prind între ghiare, o desfac și mănâncă miezul. Iar celelalte vor mânca acolo chiar pe scânduri.

Sau, dacă avem încă colaci de floarea soarelui — și ar fi bine să rezervăm pentru acest scop câțiva — le înfigem într'un par cu fața în sus — 2—3 pe un par — la vârful parului așezând paie, pentru a apăra colacii și pasărilor, ce vor mânca, de ploaie, etc.

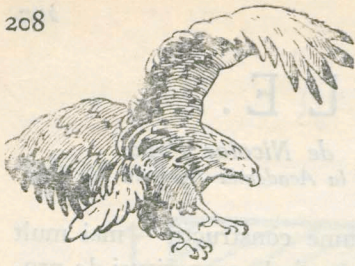
La cele mai multe case dela țară se găsește și floarea de fân — care spre marea neplăcere a agriculturii, se aruncă în gunoiu, infectând astfel terenurile arabile cu buruieni — și care floare de fân pusă într'un loc adăpostit de zăpadă, de vânt — așterne o masă abundentă presurilor, care în unele locuri — dealtfel după obiceiul lor — apar în cârduri considerabile.

Nu rareori la acest ospăț vom găsi și câteva ciocârlii — de regulă însă cinteze.

Această ocrotire, dacă o vom face în tot cursul iernei, până ce s'a topit toată zăpada, când pasărilor pot culege ici-colea câte-o sămânță, sau încep să ciugulească iarba — ne-am făcut un mare serviciu chiar și nouă înșine, fiindcă o parte din aceste pasări vor rămâne în grădinile noastre, instalându-se acolo, făcându-și cuibul și clocind. Iar, când vor avea pui — cari se hrănesc exclusiv cu viermișori, omizi și insecte, chiar și puii de vrăbie — folosul făcut de ele prin adunarea acestor inamici ai pomilor noștri roditori, va fi incomparabil mai mare, decât munca, sau chiar o mică cheltuială, ce am fi făcut în timpul iernei, adăugându-se plăcerea și satisfacția sufletească văzând micii noștri coloniști cum se silesc și ascultând cântecul lor plăcut, cu care dragălașul soț își amuzează soția, ce clocește...

Intr'un alt articol voi expune rezultatele obținute de către secția pentru protecția pasărilor a Societății Studenților în Agricultură — Cluj.

D I V E R S E

STAREA VÂNATULUI

MUGETUL cerbilor din toamna aceasta a dat rezultate foarte bune și unele trofee, despre care putem afirma cu certitudine, că sunt unice în felul lor. Fiind timpul favorabil, cerbii au mugit bine, dând posibilitatea să se constate și faptul îmbucurător al îmulțirii lor.

Majoritatea terenurilor de vânat mare fiind în mâini foarte bune, îmulțirea cerbilor este dovada eclatantă al faptului, că numai prin paza severă și administrarea rațională al terenurilor putem ajunge la ridicarea contingențului nostru de vânat.

În ce privește restul vânatului, despre urși și mistreți ne sosesc știri, că ar fi destul de numeroși, dar se află mai ales pe la poalele munților unde a rodit bine jirul, ghinda și fructele sălbatece.

Despre căpriori, avem prea puține știri, ce dovedește, că contingentul acestui gingaș vânat, încă nu este refăcut. Caprele negre însă sau mai îmulțit în terenurile bine păzite. Știri ne-au venit din jud. Sibiu, Făgăraș și Severin.

Pentru îmulțirea vânatului mic, timpul din anul acesta ar fi fost destul de favorabil, abstrăgând de unele regiuni (Bărăgan) unde astă vară a bătut piatră de mărimea ouălor de găină, omorând chiar și iepuri bătrâni, ce dovedesc cadavrele găsite. Din aceasta cauză erau în anume locuri și prepelițe mai puține, decât anul trecut.

Stoluri de potârnichi sau văzut și în locuri, de unde au fost dispărut de mult. Dacă arendașii terenurilor, particulari și societăți ar îngriji de paza terenurilor și hrana vânatului în timpul iernei, și acest vânat s'ar îmulți de curând. Dar deocamdată nimeni nu vrea să creadă, că noi înșine suntem de vină, dacă nu avem vânat.

Seceta care domniă astă vară, a fost foarte prielnică îmulțirii vânatului de baltă, deoarece cuiburile nu au fost distruse deloc de inundații. Din această cauză, acest vânat este foarte numeros. În decursul verii a secat și o mare parte al bălților, din care cauză unele terenuri au rămas fără vânat, dar în schimb în alte locuri, mai ales în delta Dunării s'a aglomerat tot vânatul de baltă.

Sitari se găsesc în sezonul de toamnă mai ales în zăvoaie și pădurile dela poalele munților. Pădurile de șes, a căror sol a fost foarte uscat din cauza secetei, nu adăposteau decât foarte puține exemplare din acest frumos vânat.

UN IEPURE EROU. Din partea Societății de vânatoare din Făget, jud. Severin, ni s'a comunicat următorul caz interesant: Societatea publicând în timpul primăverii că plătește premii pentru ouăle de ciori, coșofene și păsări răpitoare cari se vor aduce casierului societății, într'o zi acestuia i s'au prezintat câțiva băieți școlari aducând o sorliță (*Buteo vulgaris*) vie, legată cobză cu niște sfiori.

Despre proveniența pasării ei au istorisit, că au văzut-o «bătându-se» cu un iepure, care ridicându-se în două labe o loviă puternic cu picioarele dinainte de câte ori îl atacă. La un moment dat iepurelui i-a reușit să lovească atât de puternic în cap pasărea, întrucât aceea amețise. Băieții au profitat de acest moment, au aruncat o haină peste ea și au legat-o.

Cunoscând modul de a se bate al iepurelui, putem da deplină crezare băieților, cari erau și prea mici, spre a putea inventa o asemnenea poveste. Deoarece cazul s'a întâmplat în timpul primăverii, este probabil vorba de o iepuroaică bătrână, care își apără puii. Vedem dar de pe o parte că și iepurele fricos poate să se poarte eroid unde are posibilitatea, pe de altă parte constatăm, că și sorlița, socotită între răpitoarele folositoare, uită câteodată de această calitate a ei.

ORNITOLOGICE. Comitetul ornitologic din Italia, publică, un apel în revista vânătoarească «Il corriere del Cacciatore», prin care roagă toți vânătorii, cari ar împușca vreo pasăre de pasaj prevăzută la picior cu un inel de aluminiu, având inscripțiile stațiilor ornitologice din Valganna, Varese, Como sau Brescia, să binevoiască a comunica aceasta, indicând numărul de pe inel, locul și data împușcării, precum și specia pasării, la adresa: Istituto di Veterinaria, Milano, via Celoria 10, Italia, sau redacției noastre, care o va transmite celor interesați.

EVALUAREA ETĂȚII CĂINILOR se poate face cu ajutorul danturii lor. Căinii au în total 42 dinți, din cari 12 dinți propriu ziși, 4 colți și 26 măsele, formula danturii lor este = $\frac{6. 1. 6. 1. 6}{7. 1. 6. 1. 7} = 42$.

Până la etatea de 6—8 luni, căinele are o dantură numită de lapte, iar dela această etate dantură definitivă. Cu înaintarea etății dantura tocindu-se este supusă unor modificări, mai ales dinții și colții, iar cu ajutorul acestora putem aprecia cu destulă precizie etatea căinelui, până la etatea de 4 ani.

Dinții au la început câte 3 vârfulețe. La etatea de 1½ ani însă, cei doi dinți din mijloc se netezesc, la etatea de 2 ani și ceilalți doi dinți de lângă ei (câte unul în stânga și dreapta); iar la etatea de 3 ani, toți cei 6 dinți din maxilar sunt netezi. Deoarece dinții sunt acuma mai lați sus decât în partea lor de jos și crescând dela etatea de 4 ani și carne între ei, se depărtează tot mai mult unul de altul, adică se rădesc. La etatea de 8 ani nu mai rămân din dinți, decât poduri.

Colții încep să se atingă la etatea de 1½ ani și frecându-se, la etatea de 4 ani devin concavi în partea în care se ating. De aici încolo, ei se tocesc tot mai mult, se fac mai scurți și mai drepti. (La căinii tineri sunt ascuțiți).

PRINDEREA RĂPITOARELOR CU CAPCANA în cele mai multe cazuri deaceia nu reușește, fiindcă vânatul simte mirosul omului pe capcană, chiar dacă ea este

îngropată în pământ sau zăpadă. Spre a evita acest inconvenient, capcanele trebuiesc a fi ținute foarte curat. Înainte de a le duce pe teren, trebuie să le spălăm cu apă clocotindă, iar părțile mecanismului în cazul că nu ar funcționa altcum, neunse cu altceva, decât cu untură de găscă, proaspătă, iar nu cumva cu ulei de armă, sau altă grăsime cu miros neplăcut vânatului. Pe urmă împachetăm capcanele în hârtie absolut curată, ca să nu se poată atinge de rucsac și a lua miros.

Este foarte nimerit, de a *mască* mirosul capcanelor și anume cu unele preparate făcute pentru acest scop și care au un miros ce îi place mult vânatului. Cu acest preparat ungem atât talerul capcanei, cât stropim nițel și pe pământul sau zăpada care o acopere. Prin aceasta nu mascăm numai capcana, dar atragem chiar răpitorul către ea și îl vom prinde mult mai ușor. Aceste preparate nu sunt scumpe și se găsesc în comerț și la noi în țară.

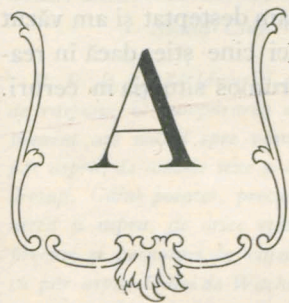
C. A. V. P.

„PAGINA VESELĂ”

PĂCATELE MELE

de C. A. V. Popescu

M VISAT odată, că ași fi murit.

Am visat, că m'am dus acasă într'o seară, am consumat o cantitate respectabilă de sarmale și o sticlă de vin «negru vârtos». Cu stomacul așa încărcat m'am lungit pe canapea, unde m'a lovit apoplexia. Și am murit în toată regula.

Sufletul după ce a ieșit din mine, s'a mai oprit puțin la căpătâiul meu, mirându-se, cum naiba a fost în stare să stea atâta timp într'un înveliș așa de urît, dar pe urmă și-a văzut de drum, îndreptându-se în spre ceruri.

Călătoria, sau mai bine zis călătoream, printre nouri, străbătând eterul albastru. Cum mă apropiam de raiu, se auzia tot mai bine muzica îngerilor, muzică atât de dulce, cum nu o auzisem până atunci, nici din vioara celui mai celebru țigan. După ce mă apropiam mai bine, văzui și pe Sfântul Petru, care ședea într'o gheretă lângă poarta raiului și cu niște ochelari pe nas, citea dintr'o carte mare. Eră cartea păcatelor. Fiecare suflet are câte 2 pagini în acea carte. Pagină de debit și de credit. Pe una se scriu păcatele, pe cealaltă faptele bune. Dacă pe urmă sufletul sosește, Sft. Petru îi încheie bilanțul, și după rezultat îl trimite sau în raiu, sau în iad.

Știind regula, am scuturat praful de pe mine, mi-am strâns centironul și apoi m'am prezentat Sfântului Petru:

«Să trăiți, Prea Sfinția Voastră, am onoare a vă raporta că am sosit în cer».

Sf-tul Petru mă privește peste ochelari, și apoi zice:

«Care ești tu mă? Aha, te știi! Ei vezi, ți-a venit și tie rândul. Ia stai să-ți caut pagina, pe urmă mai stăm de vorbă».

«Uitel! Popescu C. A. V., născut în comuna cutare»

domiciliat, etc. tu ești! Atâția sunteți voi Popeștii, de abia te-am găsit, dar în fine, ia să vedem!»

«Ascultă băiete, între altele scrie aici în carte, că tu erai și vânător. Ia spune-mi ce fel de vânător erai tu?»

«Să trăiți, Prea Sfinția Voastră, eu am fost vânător foarte cum se cade. Am fost bun camarad, nu invidiam pe alții pentru rezultatele lor, și am respectat întotdeauna legea și tradițiunile vânătorești».

«Ai respectat legea, dar adăți te rog aminte, eră pe timpul când erai încă brânzoi verde și te-ai dus să faci o pază la sitari, ți-ai ales locul așa fel, întrucât să poți trage și în vulpe, dacă ar veni pe potecă. Pe urmă ai și văzut pe drumeag ceva alb și ai tras. Ce ai împușcat în acea seară?»

«În acea seară? Să trăiți — în acea seară — am împușcat un iepure».

«În Martie măăă? Așa respectai tu legea?»

«Însă, văd că-ți tremură genunchii, îți pare rău acum și ți-a părut rău și atunci. Știi că n'ai făcut-o din răutate, numai din prostie. Să-ți fie iertat păcatul, dar uite, mai este aici ceva!»

«Ziceai, că erai bun camarad? Dar ascultă ce vreau să știu? Ai fost tu odată la o bătaie. Imediat în prima bătaie ți-a venit un iepure și l-ai și luat. Pe urmă în aceeaș bătaie ți-a venit și un cocoș de alune și l-ai luat și pe acela».

«Ce-ai făcut cu cocoșul de alune?»

«Cu cocoșu ăla? Cu cocoșu ăla de alune?»

«Ei?»

«Păi, cocoșu ăla de alune — l-am băgat în buzunarul dinăpoi al pantalonilor».

«Și pentru ce l-ai ascuns acolo? Hai?»

«Păi, îmi eră teamă să nu mi-l ceară cineva. Eră rar».

«Așa înțelegi tu camaraderia!? Dar fie și asta».

«Stânga 'n prejur, marș! Du-te 'n raiu».

Numai puteam de bucurie c'am scăpat așa de bine și cu sufletul ușurat mă apropiam de poarta raiului, prin al cărei deschizătură am și zărit câțiva îngerăși dolofani. Dar nu făcusem nici cincizeci de pași, când îl auzii pe Sfântul Petru, că strigă după mine:

«Stai bre, vino îndărăt! Uite-l, tu al naibi, cu fleacurile lui de vânătoare uitasem ce-i mai important! Acù să te văd ce răspunzi, că de nu te speli și de asta, «mincenaș» te duci în iad!»

Eu, săracul de mine, eram să mor și a doua oară de spaimă și nu puteam să îngân mai mult decât: da, să trăiți.

«Uite! Scrie aici în carte că erai bețiv».

«Eu bețiv, Prea Sfinția Voastră?»

«Da, bețiv! Beai și țuică și vin și bere, chiar și spumă de drojdie beai, scrie aici».

«Da, este adevărat Prea Sfinția Voastră, dar să vedeți, toți vânătorii beau câte nițel».

«Ce spui tuuu, pe lângă că ești destul de păcătos vrei să mă și păcălești? Ia vezi!»

«Să trăiți Prea Sfinția Voastră, nu-i nici o păcăleală, dar dați-mi voie să vă explic starea lucrurilor».

«Zi!»

«Vedeți dar, noi vânătorii, când facem vânătoare, umblăm toată ziua pe miriști, pe arături, prin desișuri, sau prin noroiul bălții și obosim grozav. Apoi de mâncat, mâncăm lucruri grele din rucsac, slană, cârnați, salam, brânză, iar de băut nu prea avem ce. Nu e mirare pe

urmă, că ni se face sete. Seara pe urmă, când ne adunăm undeva la un birt, ca să nu răcim, nu ne putem astâmpără setea cu apa binecuvântată de Domnul, ci suntem nevoiți să luăm câte o țuiculiță, pe urmă câte un păhărel, două, cu vinișor. Dumnezeu știe de unde, dar mai întotdeauna vin și lăutari pe acolo, nu mulți, câte doi inși, unul cu vioara, altul cu țambalul. Apoi să vedeți Prea Sfinția Voastră chef! Se întâmplă să jucăm și câte o «sârbă». Și dacă l-ați vedea spre exemplu pe conu Gogu St. cu ce pasiune joacă, Zău că ați intra și Prea Sfinția Voastră».

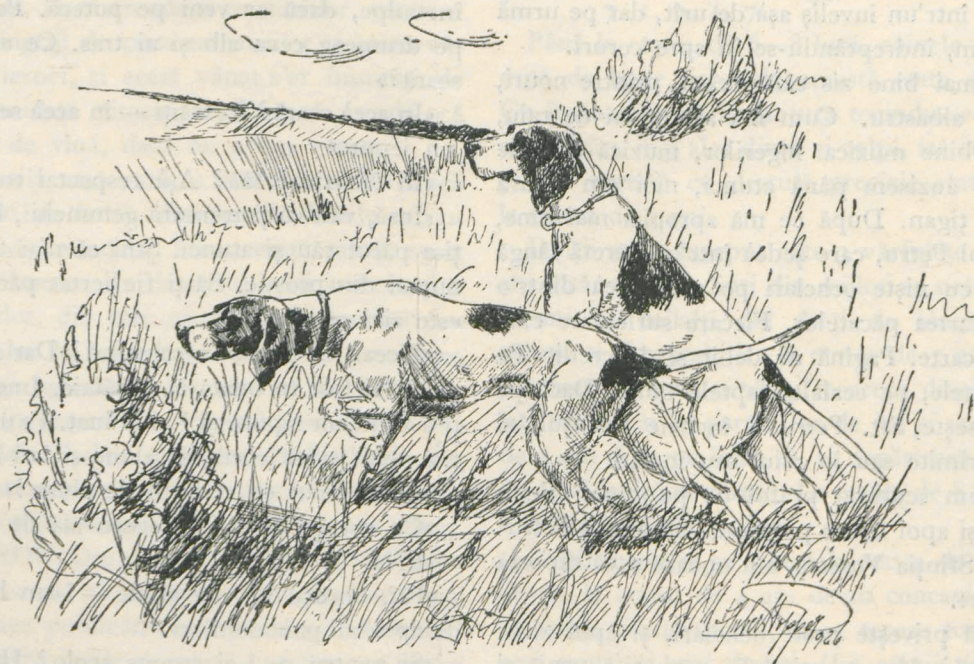
«Dar de cântat nu cântați?»

«Aoleo, cum nu, și încă ce cântări frumoase, spre exemplu aceea: «Pe calu bălan, pe calu bălan cu șeaua verde» și «Hoții mă!» și «Foaie verde firul ierbii» și «Vino seara pe la noi Ionele dragă» și câte alte cântări, una mai frumoasă decât alta».

«Iauzi tu, trebuie să fie foarte drăguț câte un chef de al vostru. Știi, ca să fiu sincer, regret din tot sufletul că n'am fost și eu vânător, ci numai pescar. Căci vezi, dacă omul nu vede toată ziua decât apă, nici sete cum se cade nu-i vine».

«Așadar, nu ți-e păcatul așa mare, căci oamenii veseli îi plac și lui Dumnezeu. Dute dar în raiu».

Rău mi-a părut pe urmă când m'am deșteptat și am văzut că totul nu eră decât un vis, căci cine știe, dacă în realitate îmi voi putea aranja așa de frumos situația în ceruri.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

A V I S

Numărul viitor, pe Ianuarie 1929, va fi expediat membrilor noștri din provincie CONTRA RAMBURS, așa cum s'a făcut și pentru anul 1928. Membrii «Uniunii», au putut aprecia în trecut ușurința cu care s'au pus în curent cu plățile, prin acest sistem de expediție, și vor fi recunoscători pentru acest efort al administrației noastre. Suma cu care va fi gravat rambursul fiecărui membru, va constă din restanțele sale eventuale de plată față de «Uniune», plus cotizația pe 1929, care este, conform noii modificări a statutelor, de lei 300, în care intră și abonamentul revistei. D-nii membri, cari nu doresc să li se trimită Revista cu ramburs, sunt rugați a trimite abonamentul în decursul luni Decembrie 1928.

În ce privește societățile de vânatoare le aducem la cunoștință pe aceasta cale, că li se vor expedi numărul de Ianuarie, deasemenea cu ramburs, pentru sumele din cotizații și abonament pe anul 1929 și îi rugăm stăruitor pe domnii Președinți ai societăților, ca să binevoiască a achita rambursul de plata taxelor cuvenite «Uniunii».

PENTRU BRIGADIERII DE VÂNĂTOARE

Toți absolvenții Școlii de Brig. de Vânatoare din Sighetul Marmăției sunt invitați din nou, de a raporta la «Uniune» situația lor, și anume, dacă au și unde serviciu, sau sunt fără ocupațiune.

În caz contrar se vor lua măsuri disciplinare în contra lor.

UNIUNEA

DELA REUNIUNEA ROMÂNĂ A PRĂSITORILOR DE CÂINI
Sediul Cluj. Calea Victoriei, 27. Et. II

R. R. P. C. dă lămuriri și sfaturi fără nici o taxă, contra mărcilor de răspuns, la cumpărarea oricărui câine de rassă și cu pedigree. În prezent are notați spre vânzare: prepelicari germani cu păr neted și păr aspru, de ambele sexe și diferite etăți, dela căței, până la câini gata dresați. Câine pointer, precum și cățea și căței mici. Foxterieri cu păr neted și aspru, de orice etate, sau sex. Cățea dog german importată precum și prenotări la căței. Prenotări la căței de bursucar (basset) cu păr aspru. Căței de Wachtelhund german (câine stărnitor semănând cu spanielul) cât și o cățea mare. Câini Dobermann. Prenotări la căței setter — Mijlocește vânzări de câini. — Nu cumpărați câini decât cu mijlocirea singurei noastre organizațiuni pentru prăsirea câinilor de rassă! — Nu cumpărați decât câini a căror pedigree a fost verificat de către R. R. P. C.!

Primăria Orașului Baia-Mare
Sectorul II, Baia-Sprie
No. 1100/928

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 13 Decembrie 1928, orele 10 dim. se va ține licitație publică în sala de ședință a acestei Primării, pentru arendarea terenului de vânat de pe teritoriul acestei comuni, în suprafață de peste 2.000 jug. pe termen de 6 (șase) ani, începând dela 1 Ianuarie 1929.

Prețul de strigare dela care începe licitația este de 2.000 lei (două mii) anual.

Concurenții spre a fi admiși la licitație vor depune garanție de 10% și oferta va fi însoțită de actele cerute de legea vânătorei.

Art. 72—83 din legea contabilității publice se respectă, iar dacă în ziua de 13 Decembrie 1928 nu se va ține licitația din anumite motive legale, se va ține licitațiune pentru a doua oară în ziua de 29 Decembrie 1928.

Baia-Mare, sect. II, la 1 Noembrie 1928.

Primăria

Primăria Comunei Covășinț
Județul Arad
No. 1432/928

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunei Covășinț arendează din nou pe timp de 6 ani, adică dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1934, teritoriul de vânat prin licitație publică, care se va ține la primăria comunei în ziua de 15 Februarie 1929, ora 10 a. m.

Licitatiunea se va ține cu oferte închise menționându-se pe plic «ofertă la No. 1432/1928.»

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Covășinț, la 30 Octombrie 1928, jud. Arad.

Primăria

Primăria Comunei Cornea
Jud. Severin
No. 915/928

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică că dreptul de vânat pe teritoriul comunelor: Cornea, Cuptoarea, Crușovăț, plasa Teregova, se va da în arendă prin licitație publică pe timp de 3 ani începând dela 1 Ianuarie 1929, inclusiv 31 Decembrie 1931.

Licitatiunea se va ține la primăriile respective în ziua de 19 Decembrie Crușovăț, la 20 Decembrie Cuptoarea, și la 21 Decembrie 1928 Cornea, la ora 10 dimineața.

Prețul de strigare:

Pentru Cornea 200 lei anual.

» Cuptoarea 200 » »

» Crușovăț 100 » »

Supraoferte nu se primesc.

Condițiunile de licitație sunt cele enumerate de legea pentru protecția vânatului.

(ss) Cornea

Primăria (ss) Cuptoare

(ss) Crușovăț.

Comuna Cornățel
Jud. Sibiu
No. 873/928

PUBLICAȚIUNE

Licitatiunea referitoare la exarendarea dreptului de vânat al comunei Cornățel, jud. Sibiu nu se va ține în ziua de 25 Noembrie 1928, ci în ziua de 28 Decembrie 1928, la ora 14.

Cornățel, la 17 Noembrie 1928.

Primăria comunală

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale luni, pentru a putea apare în numărul luni viitoare al Revistei
Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul

Primăria Comunei Hristici
Jud. Soroca
No. 2377/928

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Hristici asupra terenului de ... hectare se dă în arendă prin licitație publică în ziua de 15 Ianuarie 1929, la orele 11 dim. pe termen de 5 ani.

Cheltuelile cuvenite cu publicarea și taxele de timbru le va suporta arendașul.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunei.

Licitația va începe dela suma de 1200 lei cu garanție de 10%
1928, Octombrie 24.

Primar (ss) *P. Goian*

Notar (ss) *Olișteanu*

~ ~ ~

Primăria Comunei Caporal Alexa
Plasa Sfânta-Ana, jud. Arad
No. 1043/928

PUBLICAȚIUNE

Subsemnata Primărie publică licitație publică orală (verbală) asupra arendării teritoriului primit prin împroprietărire, circa 1.900 jughere cadastrale pământ arătură, pe timpul dela 1 Ianuarie 1929, până la 31 August 1935, așa că pe anul ultim se va socoti arenda cuvenită proporțional pe opt luni.

Prețul de strigare este 2.000 lei, arendă anuală.

Ofertanții în ziua licitației trebuie să depună înainte de a licita suma prețului de strigare în numerar.

Licitația se va ține la primărie în ziua de 24 Decembrie 1928, orele 10 dim., în conformitate cu legea contabilității, stând condițiunile la vederea interesaiților în orele oficiale.

Primăria

Primăria Comunei Casauți
Jud. Soroca

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală că dreptul de vânat al comunei Casauți, jud. Soroca se va da în arendă prin licitație în ziua de 21 Decembrie 1928, ora 11 dim., pe timp de 5 ani.

Licitația se va ține în localul primăriei cu oferte închise dela suma de 2.000 lei, spre majorare.

Dispozițiunile art. 72—83 din legea contabilității publice sunt aplicabile acestei licitațiuni.

Condițiunile se pot vedea la oficiul acestei primării.

Primar (ss) *T. Ciobanu*

Secretar (ss) *Gr. Copacin*

~ ~ ~

Primăria Orașului Baia-Mare

Sect. II Baia-Spie

No. 110/928

PUBLICAȚIUNE

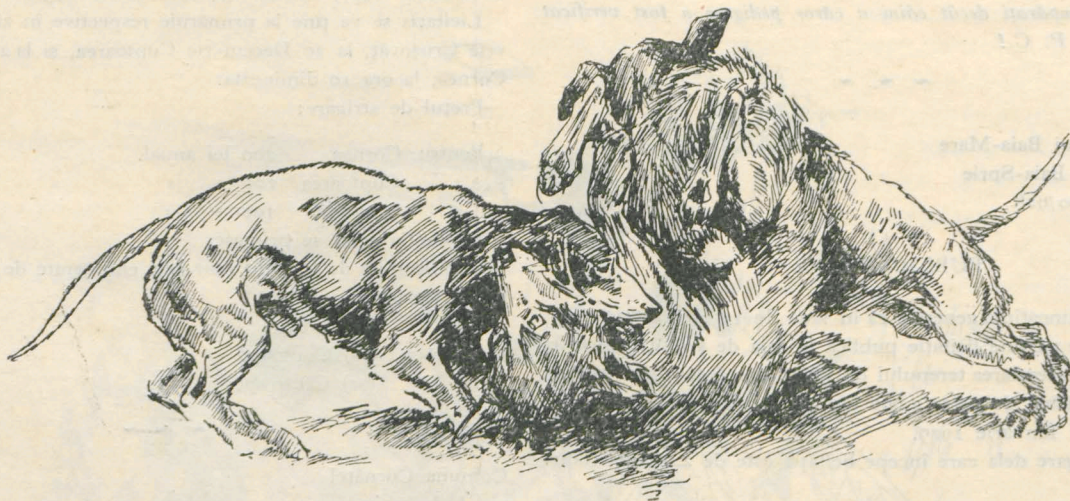
Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 14 Ianuarie 1929, orele 10 dimineața se va ține licitație publică în sala de ședință a acestei primării, pentru arendarea terenului de vânat de pe teritoriul acestei comuni, în suprafață de peste 2.000 jug. pe termen de 6 (șase) ani, începând dela 1 Ianuarie 1929.

Prețul de strigare este de 2.000 lei (două mii) anual.

Concurenții spre a fi admiși la licitație vor depune garanție de 10% și oferta va fi însoțită de actele cerute de legea vânatoarei.

Art. 72—83 din legea Contabilității publice se respectă, iar dacă în ziua de 14 Ianuarie 1929 nu se va ține licitația din anumite motive legale, se va ține licitațiune pentru a două oară în ziua de 30 Ianuarie 1929.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie în orele oficiale. Baia-Mare, sect. II, la 1 Noembrie 1928. Primăria.

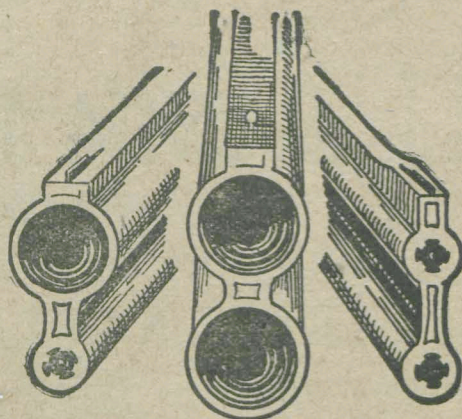

Gebrüder Merkel
Gendehre

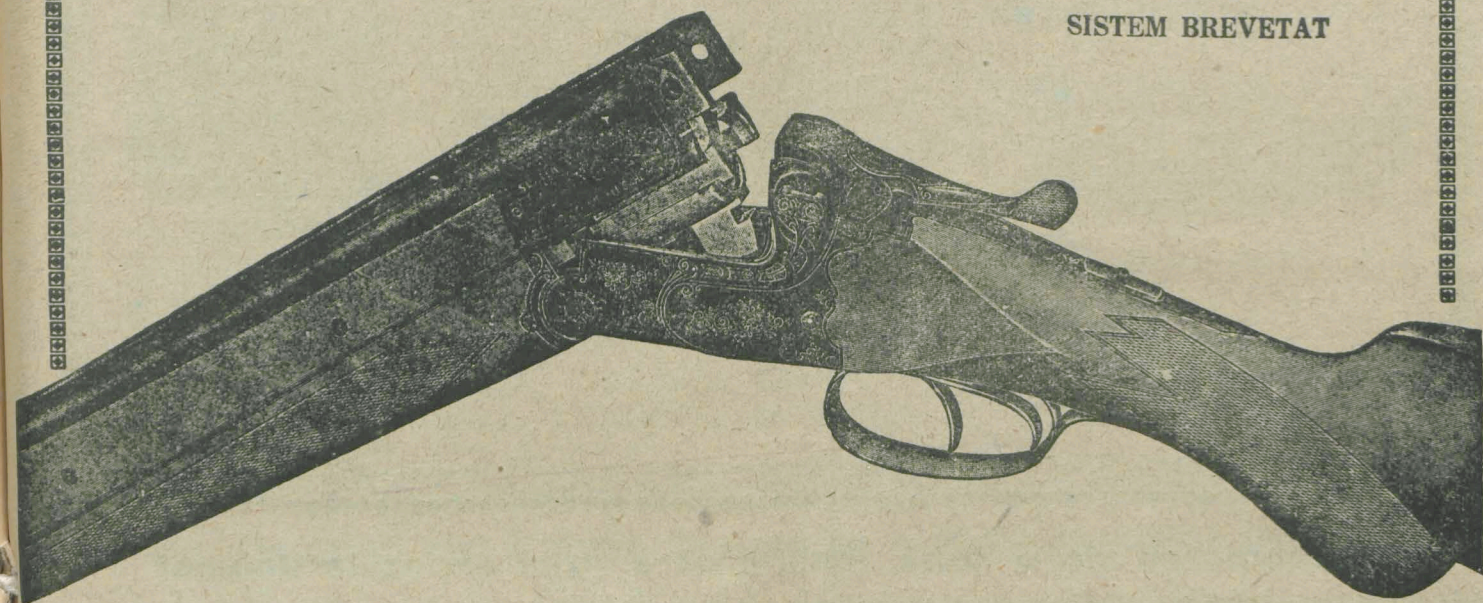
FONDATA IN 1898

MARCA FABRICII

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock:

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele:

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, „ „ (1 țeavă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputele prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL
(GERMANIA)

REPREZENTATĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunei

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 100.000.000

CAPITAL DEPLIN VĂRSAT LEI 50.000.000

FOND DE REZERVĂ „ 12.200.000

BUCUREȘTI * STRADA BURSEI No. 5

TELEFON: 10/17 și 46/8. TELEFON INTERBANCAR 67

ADRESA TELEGRAFICĂ: „FRANCOBANK“

SUCURSALE:

Alexandria, Câmpina, Caracal, Cernăuți,
Constanța, Găești, Giurgiu, Roșiori de Vede,
Slobozia, Slatina, Timișoara, Turnu-Măgurele

AGENȚII Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vidra, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de
bancă și autorizată să facă
OPERAȚIUNI DE DEVIZE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Rezultate uimitoare!

Succes sigur!

∴ VULPI ∴

JDRI, DIHORI, NEVĂSTUICI, VIDRE

Puteți prinde ușor, atrăgându-le în capcană cu mirosul excelentului preparat «FÖRSTER GEHEIMNIS» (secretul forestierului).

Cărticică cu sfaturi practice și modul de întrebuintare, scrisă în limba germană, se alătură la fiecare comandă.

Expediția în provincie contra ramburs plus spese de ambalaj și de poștă. La comenzi mai mari rabat.

Adresați la reprezentantul general p. România:

LEON V. PROCA

Sibiu, Str. Dr. I. Măcelar No. 2, sau la «Uniune».

PREPELICAR

GERMAN CU PĂRUL SCURT,
(câine) etatea 1¹/₂ ani, calități
foarte bune, dresaj de cameră,
de vânzare cu preț de Lei 7000 la

ÖTVOS BALÁZS.

Casa Verde, Timișoara
Fazaneria Statului

DE VÂNZARE

Brack german, exterior splendid,
nas foarte bun, etate 1¹/₂ ani, dresat la câmp și la baltă. Lei 12.000.

CAUT SPRE CUMPĂ-
RARE SAU SCHIMB

cu câinele de mai sus, câine
«Griffan» cu calități la fel.

Adr. Dr. E. SCHNEL
Titu-Dâmbovița

ATELIERUL DE CURELĂRIE IOAN TĂNĂSESCU

No. 75, CALEA VICTORIEI, No. 75
(IN CURTE, PESTE DRUM DE BISERICA ALBA)

BUCUREȘTI

Tocuri pentru arme, Genți de vânătoare, Zgărzi, Lesse, Curele de arme, Jambiere, Botnițe pentru câini, Bice de vânătoare, Cravașe împletite, Rucksacuri, Cartușiere, Cutii pentru cartușe, precum și orice articol de curelărie pentru vânători. Articole de voiaj, Portbagaje, etc. Genți pentru aparate fotografice

Copiază cu cea mai perfectă exactitate orice model adus din străinătate, lucrând cu mâna și din cel mai fin material.

LUCRU ARTISTIC ȘI CU PREȚURI ABSOLUT CONVENABILE.

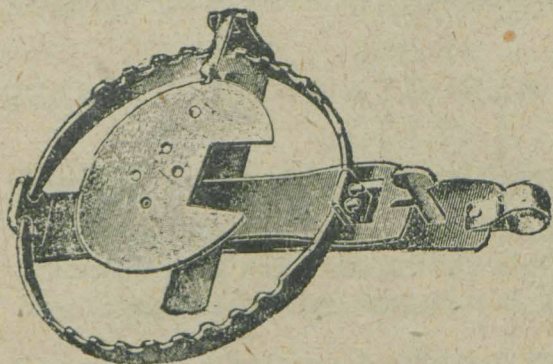
NU CUMPĂRAȚI NIMIC ÎNAINTE DE A VIZITA ATELIERUL NOSTRU
NB. Membrii «Uniunii Generale a Vânătorilor din România» se bucură de o reducere de 10%.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

CAPCANE

Pentru prinderea animalelor răpitoare, precum și șobolani și șoareci.

PREȚURI FOARTE REDUSE

FABRICANT:

Ing. Rudolf Stefan
RĂDAUȚI — BUCOVINA

Un Cadou Artistic
și distins este un

Serviciu de Porțelan

Rosenthal

... CU MOTIVE DE VÂNĂTOARE ...

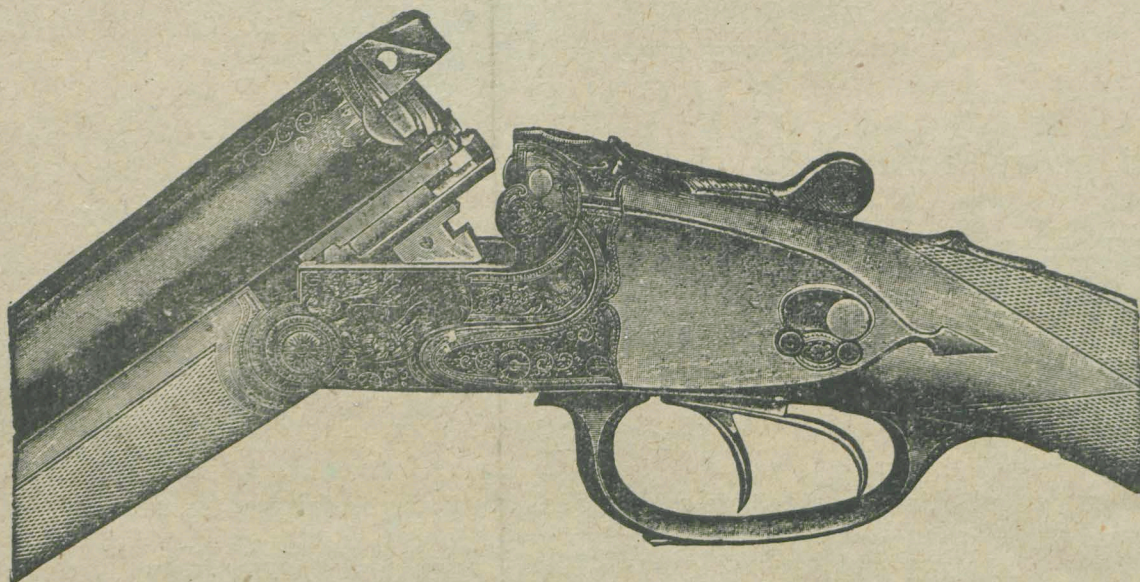
executat de cei mai renumiți artiști. De vânzare exclusiv pentru România. Mare la S. A. R. pentru Porțelanuri

ROSENTHAL
BUCUREȘTI, Calea Victoriei No. 41.

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără ejector.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și ejector.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără ejector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ " 3.000 " "

$\frac{1}{4}$ " 1.750 " "

$\frac{1}{8}$ " 1.000 " "

**ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

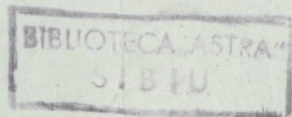
„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceea, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“**

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI

TIPARUL CULTURA NAȚIONALĂ, BUCUREȘTI